

Rada
Unii Europejskiej

Bruksela, 23 września 2019 r.
(OR. en)

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2018/0178 (COD)

12360/19
ADD 1

EF 274
ECOFIN 809
CODEC 1406
ENV 791
SUSTDEV 127

NOTA

Od: Sekretariat Generalny Rady

Do: Komitet Stałych Przedstawicieli (część II)

Nr dok. Kom.: COM (2018) 353 final

Dotyczy: Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady
w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje
– *Mandat do negocjacji z Parlamentem Europejskim*

Delegacje otrzymują w załączeniu kompromisowy tekst prezydencji będący podstawą do negocjacji z Parlamentem Europejskim.

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY
w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,
uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,
uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,
po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,
uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego¹,
uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego²,
stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,
a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Celem art. 3 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej jest ustanowienie rynku wewnętrznego działającego na rzecz trwałego rozwoju Europy, którego podstawą jest, między innymi, zrównoważony wzrost gospodarczy oraz wysoki poziom ochrony i poprawy jakości środowiska.

¹ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

² Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

- (2) W dniu 25 września 2015 r. Zgromadzenie Ogólne ONZ przyjęło nowe globalne ramy zrównoważonego rozwoju: Agendę na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030³, której podstawowym elementem są cele zrównoważonego rozwoju obejmujące trzy filary zrównoważoności: zarządzanie środowiskowe, społeczne i gospodarcze. W komunikacie Komisji z dnia 22 listopada 2016 r. dotyczącym kolejnych kroków w kierunku zrównoważonej przyszłości Europy⁴ powiązano cele zrównoważonego rozwoju z unijnymi ramami polityki z myślą o zapewnieniu, by cele te od samego początku były uwzględniane we wszystkich unijnych działaniach i inicjatywach politycznych realizowanych zarówno w UE, jak i na całym świecie. W konkluzjach Rady Unii Europejskiej z dnia 20 czerwca 2017 r.⁵ potwierdzono zaangażowanie Unii i państw członkowskich we wdrażanie Agendy 2030 w pełni i w sposób spójny, kompleksowy, zintegrowany i skuteczny oraz w ścisłej współpracy z partnerami i innymi zainteresowanymi stronami.
- (3) W 2016 r. Rada zawarła w imieniu Unii porozumienie paryskie⁶. W art. 2 ust. 1 lit. c) porozumienia paryskiego ustanowiono cel, jakim jest podjęcie bardziej zdecydowanych działań w związku ze zmianą klimatu, między innymi przez zapewnienie zgodności przepływów finansowych z dążeniem do niskiego poziomu emisji gazów cieplarnianych i rozwoju odpornego na zmiany klimatu.
- (4) Zrównoważoność oraz przejście na bezpieczną, neutralną dla klimatu, odporną na zmianę klimatu i bardziej zasobooszczędną gospodarkę o obiegu zamkniętym mają kluczowe znaczenie dla zapewnienia długoterminowej konkurencyjności gospodarki Unii. Zrównoważoność jest od dawna centralnym elementem projektu, jakim jest Unia Europejska, a jej wymiar społeczny i środowiskowy znajduje potwierdzenie w Traktatach.
- (5) W grudniu 2016 r. Komisja zleciła grupie ekspertów wysokiego szczebla opracowanie nadrzędnej i kompleksowej strategii UE w zakresie zrównoważonego finansowania. W swoim sprawozdaniu opublikowanym w dniu 31 stycznia 2018 r.⁷ grupa ekspertów wysokiego szczebla wzywa do utworzenia na szczeblu UE solidnego technicznie systemu klasyfikacji, aby zapewnić jasność co do tego, która działalność jest „ekologiczna” lub „zrównoważona”, począwszy od łagodzenia zmiany klimatu.

³ Przekształcamy nasz świat: Agenda na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 (ONZ 2015); dostępna pod adresem:

<https://sustainabledevelopment.un.org/post2015/transformingourworld>.

⁴ Dok. COM(2016) 739 final.

⁵ DEVGEN 139, ONU 83, ENV 624.

⁶ Decyzja Rady (UE) 2016/1841 z dnia 5 października 2016 r. w sprawie zawarcia, w imieniu Unii Europejskiej, porozumienia paryskiego przyjętego na mocy Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (Dz.U. L 282 z 19.10.2016, s. 1).

⁷ Sprawozdanie końcowe unijnej grupy ekspertów wysokiego szczebla ds. zrównoważonego finansowania „Finansowanie zrównoważonej gospodarki europejskiej”, dostępne pod adresem: https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/180131-sustainable-finance-final-report_en.pdf.

- (6) W marcu 2018 r. Komisja opublikowała swój plan działania „Finansowanie zrównoważonego wzrostu gospodarczego”⁸, w którym określiła ambitną i kompleksową strategię w zakresie zrównoważonego finansowania. Jednym z celów wyznaczonych w tym planie działania jest ukierunkowanie przepływów kapitału na zrównoważone inwestowanie w celu osiągnięcia zrównoważonego wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu. Utworzenie systemu jednolitej klasyfikacji zrównoważonej działalności jest najważniejszym i najpilniejszym zadaniem przewidzianym w planie działania. W planie tym uznano, że przesunięcie przepływów kapitału w kierunku bardziej zrównoważonej działalności powinno opierać się na wspólnym rozumieniu pojęcia „zrównoważony”. Jasne wskazówki dotyczące działalności kwalifikującej się jako działalność przyczyniająca się do realizacji celów środowiskowych powinny – jako pierwszy etap – pomóc inwestorom w uzyskaniu informacji o inwestycjach finansujących zrównoważoną środowiskowo działalność gospodarczą. Dalsze wskazówki dotyczące działalności przyczyniającej się do realizacji innych celów dotyczących zrównoważoności, w tym celów społecznych, mogą zostać opracowane na późniejszym etapie.
- (6a) Uznając pilną potrzebę zajęcia się kwestią zmiany klimatu i realizacji wszystkich celów środowiskowych, należy jednak przeprowadzić dodatkowe prace analityczne, aby osiągnąć postępy w zakresie innych celów dotyczących zrównoważoności, w tym celów społecznych i związanych z dobrym zarządzaniem, i tym samym wdrożyć Agendę 2030 w pełni i w sposób spójny, kompleksowy, zintegrowany i skuteczny.
- (7) W decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1386/2013/UE⁹ zaapelowano o zwiększenie wkładu sektora prywatnego w finansowanie wydatków związanych ze środowiskiem i klimatem, szczególnie poprzez ustanowienie zachęt i metodologii pobudzających przedsiębiorstwa do pomiaru środowiskowych kosztów ich działalności i zysków z korzystania z usług środowiskowych.
- (8) Osiągnięcie celów zrównoważonego rozwoju w Unii wymaga przekierowania przepływów kapitału na zrównoważone inwestycje. Ważne jest, aby podczas realizacji tych celów w pełni wykorzystywać potencjał rynku wewnętrznego i aby zagwarantować, że przepływy kapitału przekierowane na zrównoważone inwestycje nie będą na tym rynku zakłócane.
- (9) Oferowanie produktów finansowych służących realizacji celów zrównoważoności środowiskowej jest skutecznym sposobem przekierowania inwestycji prywatnych w stronę zrównoważonej działalności. Wymogi krajowe dotyczące wprowadzania do obrotu produktów finansowych lub obligacji korporacyjnych jako zrównoważonych środowiskowo inwestycji, w tym wymogi ustanowione przez państwa członkowskie w celu umożliwienia właściwym podmiotom rynkowym korzystania z oznakowania krajowego, mają na celu zwiększenie zaufania inwestorów, zapewnienie widoczności i rozwiązanie problemów związanych z „pseudoekologicznym marketingiem”. „Pseudoekologiczny marketing” oznacza praktykę pozyskiwania nieuczciwej przewagi konkurencyjnej polegającą na wprowadzeniu do obrotu produktu finansowego jako przyjaznego dla środowiska, kiedy w rzeczywistości produkt ten nie spełnia podstawowych norm środowiskowych. Obecnie tylko kilka państw członkowskich dysponuje systemami oznakowania.

⁸ Dok. COM(2018) 97 final.

⁹ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1386/2013/UE z dnia 20 listopada 2013 r. w sprawie ogólnego unijnego programu działań w zakresie środowiska do 2020 r. „Dobra jakość życia z uwzględnieniem ograniczeń naszej planety” (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 171).

Systemy te opierają się na różnych systematykach klasyfikujących rodzaje zrównoważonej środowiskowo działalności gospodarczej. Z uwagi na zobowiązania polityczne podjęte na mocy porozumienia paryskiego oraz na szczelbu Unii prawdopodobnie coraz więcej państw członkowskich będzie ustanawiać systemy oznakowania lub inne wymogi nakładane na uczestników rynków finansowych lub emitentów, dotyczące produktów finansowych lub obligacji korporacyjnych wprowadzanych do obrotu jako zrównoważone środowiskowo. Państwa członkowskie będą przy tym stosować własne systematyki krajowe w celu ustalenia, które inwestycje kwalifikują się jako zrównoważone. Jeśli takie wymogi krajowe będą opierać się na różnych kryteriach kwalifikowania działalności gospodarczej jako zrównoważonej środowiskowo, inwestorzy będą zniechęceni do inwestowania w innych państwach ze względu na trudności w porównywaniu różnych możliwości inwestycyjnych. Ponadto podmioty gospodarcze, które chciałyby przyciągać inwestycje z całej Unii, musiałyby spełniać różne kryteria w różnych państwach członkowskich, aby ich działalność mogła zostać zakwalifikowana jako zrównoważona środowiskowo do celów tego zróżnicowanego oznakowania. Brak jednolitych kryteriów zwiększy więc koszty i będzie stanowił istotny czynnik zniechęcający dla podmiotów gospodarczych, co utrudni dostęp do transgranicznych rynków kapitałowych dla zrównoważonych inwestycji.

Oczekuje się, że przeszkody, które utrudniają dostęp do transgranicznych rynków kapitałowych do celów pozyskiwania środków na zrównoważone projekty, będą narastać. W związku z tym należy na szczelbu Unii zharmonizować kryteria stosowane podczas ustalania, czy dana działalność gospodarcza jest zrównoważona środowiskowo, i tym samym zlikwidować przeszkody w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego oraz zapobiec ich pojawianiu się w przyszłości. Dzięki takiej harmonizacji podmiotom gospodarczym będzie łatwiej pozyskiwać środki na swoją zrównoważoną środowiskowo działalność prowadzoną w innych państwach, ponieważ w oparciu o jednolite kryteria możliwe będzie porównywanie działalności gospodarczej poszczególnych podmiotów w celu dokonania wyboru, która z tych działalności ma stać się aktywami bazowymi zrównoważonych środowiskowo inwestycji. Dzięki temu przyciąganie transgranicznych inwestycji będzie w Unii łatwiejsze.

- (10) Ponadto, jeżeli uczestnicy rynków finansowych nie wyjaśnią inwestorom, w jaki sposób działalność, w którą inwestorzy inwestują, przyczynia się do realizacji celów środowiskowych, lub jeśli w swoich wyjaśnieniach będą używać różnych pojęć w odniesieniu do tego, czym jest zrównoważona środowiskowo działalność gospodarcza, sprawdzenie i porównanie różnych produktów finansowych będzie dla inwestorów nieproporcjonalnie uciążliwe. Stwierdzono, że zniechęci to inwestorów do inwestowania w zrównoważone środowiskowo produkty finansowe. Ponadto brak zaufania inwestorów ma istotny negatywny wpływ na rynek zrównoważonych inwestycji. Wykazano również, że krajowe przepisy lub inicjatywy rynkowe mające na celu rozwiązanie tego problemu na szczelbu krajowym doprowadzą do rozdrobnienia rynku wewnętrznego. Jeżeli uczestnicy rynków finansowych ujawnią, w jaki sposób i w jakim zakresie produkty finansowe uznawane przez nich za zrównoważone środowiskowo faktycznie spełniają kryteria zrównoważonej środowiskowo działalności gospodarczej ustanowione w niniejszym rozporządzeniu, oraz użyją do tego wspólnych w całej Unii kryteriów, pomoże to inwestorom w porównywaniu zrównoważonych środowiskowo możliwości inwestycyjnych w poszczególnych państwach. Inwestorzy będą z większym przekonaniem inwestować w zrównoważone środowiskowo produkty finansowe w całej Unii, usprawniając tym samym funkcjonowanie rynku wewnętrznego.

- (11) Aby zlikwidować istniejące przeszkody w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego i zapobiec pojawianiu się takich przeszkód w przyszłości, państwa członkowskie powinny mieć obowiązek stosowania wspólnego pojęcia zrównoważonych środowiskowo inwestycji przy określaniu wymogów wobec uczestników rynków finansowych lub emitentów do celów oznakowania produktów finansowych lub obligacji korporacyjnych wprowadzanych do obrotu na szczeblu krajowym jako zrównoważone środowiskowo. Nakładając ten obowiązek, niniejsze rozporządzenie nie powoduje skutków i jest bez uszczerbku dla jakichkolwiek środków fiskalnych (takich jak instrumenty podatkowe), które państwa członkowskie mogą przyjąć na szczeblu krajowym w celu zachęcenia do zrównoważonych inwestycji.

Krajowe systemy oznakowania powinny być spójne z obowiązkiem prawnym określonym w art. 1 ust. 2 lit. a), w tym z odpowiednimi technicznymi kryteriami kwalifikacji mającymi zastosowanie do danej działalności gospodarczej.

- (12) Ustanowienie kryteriów zrównoważonej środowiskowo działalności gospodarczej może zachęcić podmioty gospodarcze do dobrowolnego publikowania i ujawniania na swoich stronach internetowych informacji o prowadzonej przez nich zrównoważonej środowiskowo działalności gospodarczej. Takie informacje nie tylko pomogą uczestnikom rynków finansowych i innym odpowiednim podmiotom na rynkach finansowych łatwo zidentyfikować, które podmioty gospodarcze prowadzą zrównoważoną środowiskowo działalność gospodarczą, ale również ułatwią tym podmiotom gospodarczym pozyskiwanie środków na swoją zrównoważoną środowiskowo działalność.
- (13) Unijna klasyfikacja zrównoważonej środowiskowo działalności gospodarczej powinna umożliwić opracowanie przyszłych polityk unijnych wspierających zrównoważone inwestycje, w tym ogólnounijnych norm dla zrównoważonych środowiskowo produktów finansowych, i w efekcie powinna umożliwić wprowadzenie oznakowań formalnie stwierdzających zgodność z tymi normami w całej Unii. Jednolite wymogi prawne pozwalające zaklasyfikować inwestycje jako inwestycje zrównoważone środowiskowo, w oparciu o jednolite kryteria zrównoważonej środowiskowo działalności gospodarczej, są niezbędne jako punkt odniesienia dla przyszłych przepisów Unii mających ułatwić dokonywanie takich inwestycji.

- (13a) Unijna klasyfikacja zrównoważonej środowiskowo działalności gospodarczej powinna w stosownych przypadkach opierać się na odpowiednich przepisach Unii. W stosownych przypadkach jej podstawą powinny być także unijne systemy oznakowania i certyfikacji, unijna metodologia oceny śladu środowiskowego oraz unijne systemy klasyfikacji statystycznej.
- (14) W kontekście osiągnięcia celów zrównoważonego rozwoju w Unii okazało się, że decyzje polityczne, na przykład utworzenie Europejskiego Funduszu na rzecz Inwestycji Strategicznych, skutecznie przyczyniają się do przekierowywania inwestycji sektora prywatnego – obok wydatków publicznych – na zrównoważone inwestycje. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/1017¹⁰ przewiduje, że docelowy udział inwestycji związanych z klimatem na rzecz projektów infrastrukturalnych i innowacyjnych w ramach Europejskiego Funduszu na rzecz Inwestycji Strategicznych ma wynieść 40 %. Wspólne kryteria zrównoważonej środowiskowo działalności gospodarczej mogą stanowić podstawę przyszłych podobnych inicjatyw Unii wspierających inwestycje przyczyniające się do realizacji celów związanych z klimatem lub innych celów środowiskowych.
- (15) Aby uniknąć fragmentacji rynku oraz szkodenia interesom konsumentów z powodu zróżnicowanych pojęć zrównoważonej środowiskowo działalności gospodarczej, wymogi krajowe, które uczestnicy rynków finansowych lub emitenci powinni spełniać, jeśli chcą wprowadzać do obrotu produkty finansowe lub obligacje korporacyjne jako produkty lub obligacje zrównoważone środowiskowo, należy oprzeć na jednolitych kryteriach zrównoważonej środowiskowo działalności gospodarczej. Uczestnicy rynków finansowych udostępniający zrównoważone środowiskowo produkty finansowe oraz emitenci, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. a), emitujący zrównoważone środowiskowo obligacje korporacyjne powinni używać tego samego pojęcia zrównoważonej środowiskowo działalności gospodarczej, gdy ujawniają, w jaki sposób inwestycje te są „zrównoważone środowiskowo”.
- (16) W interesie inwestorów, w tym konsumentów, uczestnicy rynków finansowych udostępniający produkty finansowe jako produkty zrównoważone środowiskowo powinni ujawniać, w jaki sposób i w jakim stopniu dana inwestycja spełnia kryteria zrównoważonej środowiskowo działalności gospodarczej określone w niniejszym rozporządzeniu. W przypadku stosowania innego podejścia, np. polegającego na zapewnieniu uwzględnienia aspektu środowiskowego tylko w pewnym zakresie, uczestnicy rynków finansowych powinni ujawniać podejście inwestycyjne w odniesieniu do danego produktu finansowego, stosując wymogi przewidziane w rozporządzeniu XYZ/2019 w sprawie ujawniania informacji związanych ze zrównoważonym rozwojem w sektorze usług finansowych.

¹⁰ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2396 z dnia 13 grudnia 2017 r. zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1316/2013 oraz (UE) 2015/1017 w odniesieniu do przedłużenia okresu obowiązywania Europejskiego Funduszu na rzecz Inwestycji Strategicznych oraz wprowadzenia usprawnień technicznych dla tego Funduszu i Europejskiego Centrum Doradztwa Inwestycyjnego (Dz.U. L 345 z 27.12.2017, s. 34).

Wypełniając swoje obowiązki na mocy niniejszego rozporządzenia, uczestnicy rynków finansowych mogą dodatkowo uwzględniać szeroki zakres różnych jakościowych i ilościowych wskaźników i ujawnianych informacji, które ich zdaniem mają znaczenie dla inwestorów podczas oceny produktów finansowych udostępnionych jako zrównoważone środowiskowo. Bieżąca zgodność z technicznymi kryteriami kwalifikacji oraz stopień dostosowania do nich dotyczące odnośnej działalności gospodarczej muszą jednak stanowić jeden ze wskaźników, jeżeli dany produkt finansowy udostępnia się jako zrównoważony środowiskowo.

W odniesieniu do innych, nieobjętych zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia produktów finansowych, których nie udostępnia się jako zrównoważonych środowiskowo, nie ma obowiązku ujawniania stopnia dostosowania do technicznych kryteriów kwalifikacji, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu.

- (16aa) W interesie inwestorów uczestnicy rynków finansowych udostępniający produkty finansowe jako niskoemisyjne powinni ujawniać, w jaki sposób i w jakim stopniu dana inwestycja spełnia kryteria działalności niskoemisyjnej na podstawie art. 9 ust. 3 rozporządzenia XYZ/2019 w sprawie ujawniania informacji związanych ze zrównoważonym rozwojem w sektorze usług finansowych.

Udostępniając produkty finansowe jako niskoemisyjne, uczestnicy rynków finansowych powinni uwzględniać techniczne kryteria kwalifikacji określające, pod jakimi warunkami daną działalność gospodarczą uznaje się – do celów niniejszego rozporządzenia – za mającą istotny wkład w łagodzenie zmiany klimatu.

Działalność niskoemisyjna powinna rzeczywiście mieć na celu zmniejszenie emisji dwutlenku węgla i dlatego powinna obejmować cel dotyczący ekspozycji z tytułu niskiej emisji dwutlenku węgla z myślą o osiągnięciu długoterminowych celów porozumienia klimatycznego z Paryża w zakresie globalnego ocieplenia. Taka opcja powinna umożliwić uczestnikom rynków finansowych ukierunkowanie na konkretniejsze inwestycje związane z celem polegającym na łagodzeniu zmiany klimatu, a zarazem zapewniać wystarczającą zgodność z wymogami ustanowionymi w rozporządzeniu XYZ/2019 w sprawie ujawniania informacji związanych ze zrównoważonym rozwojem w sektorze usług finansowych.

- (16a) Obowiązek ujawniania informacji ustanowiony w niniejszym rozporządzeniu stanowi uzupełnienie przepisów dotyczących ujawniania informacji zawartych w rozporządzeniu XYZ/2019 w sprawie ujawniania informacji związanych ze zrównoważonym rozwojem w sektorze usług finansowych. W celu zwiększenia przejrzystości i zapewnienia, aby inwestorzy końcowi zyskali dzięki uczestnikom rynków finansowych obiektywny punkt umożliwiający porównywanie, jeżeli chodzi o udział inwestycji, z których finansuje się zrównoważoną środowiskowo działalność gospodarczą, niniejsze rozporządzenie uzupełnia wymogi dotyczące ujawniania zawarte w przepisach odnoszących się do przejrzystości okresowej i przed zawarciem umowy oraz przejrzystości za pośrednictwem stron internetowych, które to przepisy ustanowiono w rozporządzeniu XYZ/2019 w sprawie ujawniania informacji związanych ze zrównoważonym rozwojem w sektorze usług finansowych. Rozporządzenie XYZ/2019 zalicza do zrównoważonych inwestycji inwestycje służące realizacji celów środowiskowych, które obejmują m.in. inwestycje w zrównoważoną środowiskowo działalność gospodarczą w rozumieniu niniejszego rozporządzenia.

Informacje ujawniane inwestorom na mocy niniejszego rozporządzenia powinny umożliwiać właściwym organom krajowym monitorowanie przestrzegania obowiązku ujawniania informacji oraz egzekwowanie tego obowiązku zgodnie z mającym zastosowanie prawem krajowym. Właściwe organy powinny monitorować, czy informacje przekazywane zgodnie z art. 4 ust. 2 i 2a niniejszego rozporządzenia są spójne z informacjami ujawnianymi na podstawie rozporządzenia XYZ/2019 w sprawie ujawniania informacji związanych ze zrównoważonym rozwojem w sektorze usług finansowych, w mającym zastosowanie zakresie; właściwe organy powinny też oceniać, czy ujawnione informacje są jasne i niewprowadzające w błąd.

- (16b) Definicje „uczestników rynków finansowych” i „produktów finansowych” w niniejszym rozporządzeniu są spójne z rozporządzeniem XYZ/2019 w sprawie ujawniania informacji związanych ze zrównoważonym rozwojem w sektorze usług finansowych. W przypadku gdy dostawcy produktów emerytalnych obsługujący krajowe systemy zabezpieczenia społecznego podlegają rozporządzeniu XYZ/2019 w sprawie ujawniania informacji związanych ze zrównoważonym rozwojem w sektorze usług finansowych zgodnie z art. 16 tego rozporządzenia, powinni oni także przestrzegać obowiązku ujawniania informacji w odniesieniu do wspólnych kryteriów zrównoważonej środowiskowo działalności gospodarczej na mocy niniejszego rozporządzenia.
- (16c) W odniesieniu do przedsiębiorstw niniejsze rozporządzenie nie ustanawia żadnych dodatkowych wymogów dotyczących ujawniania informacji, oprócz wymogów już przewidzianych w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE¹¹ dotyczących ujawniania – przez niektóre duże jednostki oraz grupy – informacji niefinansowych i odnoszących się do różnorodności. Uczestnicy rynków finansowych udostępniający produkty finansowe jako zrównoważone środowiskowo mogą uzyskiwać informacje na potrzeby oceny wyników środowiskowych przedsiębiorstw ze sprawozdań rocznych, ponieważ wspomniana dyrektywa wymaga od dużych przedsiębiorstw europejskich, które są jednostkami interesu publicznego, ujawniania istotnych informacji dotyczących środowiska. W tym względzie w wytycznych dotyczących sprawozdawczości w zakresie informacji niefinansowych¹² Komisja zaleca, aby przedsiębiorstwa, dla których kwestia klimatu jest

¹¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie rocznych sprawozdań finansowych, skonsolidowanych sprawozdań finansowych i powiązanych sprawozdań niektórych rodzajów jednostek, zmieniająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/43/WE oraz uchylająca dyrektywę Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG (Dz.U. L 182 z 29.6.2013, s. 19).

¹² Komunikat Komisji – Wytyczne dotyczące sprawozdawczości w zakresie informacji niefinansowych: Suplement dotyczący zgłaszania informacji związanych z klimatem (2019/C 209/01).

istotna pod względem finansowym, przekazywały informacje o odsetku obrotu uzyskanego w roku sprawozdawczym z tytułu produktów lub usług związanych z działalnością spełniającą odnośne kryteria zrównoważoności środowiskowej określone w niniejszym rozporządzeniu lub informacje o odsetku inwestycji (CapEx) lub wydatków (OpEx) w roku sprawozdawczym na rzecz aktywów lub procesów wspierających produkty lub usługi związane z działalnością spełniającą odnośne kryteria zrównoważoności środowiskowej określone w niniejszym rozporządzeniu.

Ponadto, uczestnicy rynków finansowych udostępniający produkty finansowe jako „zrównoważone środowiskowo” którzy przyczyniają się do realizacji celu środowiskowego, będą zachęceni do uzyskiwania dodatkowych informacji na temat wyników środowiskowych przedsiębiorstw – w odniesieniu do zrównoważonej środowiskowo działalności gospodarczej – w drodze bezpośrednich kontaktów z danym przedsiębiorstwem oraz poprzez zwracanie się do będących stronami trzecimi dostawców sprawozdań i ratingów o podanie odnośnych danych dotyczących badań nad środowiskiem.

- (16d) Do celów art. 4 ust. 2a niniejszego rozporządzenia, Europejski Urząd Nadzoru Bankowego („EUNB”), Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych („EIOPA”) i Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych („ESMA”) (nazywane wspólnie „europejskimi urzędami nadzoru”) ustanowione odpowiednio rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010¹³, rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010¹⁴ i rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010¹⁵ powinny – za pośrednictwem Wspólnego Komitetu – opracować projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu uzupełnienia projektów opracowanych zgodnie z art. 9 ust. 5, art. 10 ust. 2, art. 11 ust. 4 i art. 13 ust. 2 rozporządzenia XYZ/2019 w sprawie ujawniania informacji związanych ze zrównoważonym rozwojem w sektorze usług finansowych.
- (16e) Można przewidzieć wyjątkowe sytuacje, w których uczestnicy rynków finansowych nie będą mogli w racjonalny sposób uzyskać pełnych, wiarygodnych i terminowych informacji dotyczących obrotu, kapitału lub wydatków albo innych istotnych informacji dotyczących działalności gospodarczej objętej produktem finansowym udostępnionym jako zrównoważony środowiskowo, o czym mowa w niniejszym rozporządzeniu, i w związku z tym nie będą w stanie wiarygodnie określić stopnia dostosowania do technicznych kryteriów kwalifikacji lub udziału inwestycji finansujących zrównoważoną środowiskowo działalność gospodarczą objętą danym produktem finansowym. W takich wyjątkowych przypadkach i tylko w odniesieniu do działalności gospodarczej, co do której nie można uzyskać pełnych, wiarygodnych i terminowych informacji, uczestnicy rynków finansowych mogą dokonywać uzupełniających ocen i szacunków na podstawie informacji z innych źródeł. Aby dana inwestycja miała status inwestycji zrównoważonej środowiskowo, takie uzupełniające oceny i szacunki należy stosować tylko w ograniczonym zakresie i tylko w odniesieniu do konkretnych części pożądaných elementów danych, a ich rezultaty powinny mieć ostrożny charakter.

¹³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylenia decyzji Komisji 2009/78/WE.

¹⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylenia decyzji Komisji 2009/79/WE.

¹⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/77/WE.

W celu zapewnienia, aby inwestorom ujawniane były jasne i niewprowadzające w błąd informacje, uczestnicy rynków finansowych powinni w zrozumiały sposób wyjaśniać podstawy swoich wniosków oraz powody, dla których musieli dokonywać ocen i szacunków na potrzeby ujawniania informacji inwestorom końcowym.

- (17) Uczestników rynków finansowych należy zachęcać, aby informowali platformę ds. zrównoważonego finansowania w przypadku, gdy ich zdaniem daną działalność gospodarczą, która nie spełnia technicznych kryteriów kwalifikacji lub wobec której takich kryteriów dotychczas nie ustalono, należy uznać za zrównoważoną środowiskowo; ułatwi to platformie ocenę celowości uzupełnienia lub aktualizacji tych technicznych kryteriów kwalifikacji.
- (18) Należy sporządzić wyczerpującą listę celów środowiskowych na potrzeby ustalenia, czy dana działalność gospodarcza jest zrównoważona środowiskowo. Aby uniknąć przeoczenia działalności, która sprzyja lub szkodzi zrównoważoności środowiskowej, należy dogłębnie przeanalizować wpływ danej działalności gospodarczej na cały łańcuch wartości, a także wpływ produktów i usług dostarczanych w ramach tej działalności. Pierwsze dwa cele powinny dotyczyć zmiany klimatu: ma to być łagodzenie zmiany klimatu i przystosowywanie się do zmiany klimatu. Pozostałe cele środowiskowe powinny objąć zrównoważone wykorzystywanie i ochronę zasobów wodnych i morskich, przejście na gospodarkę o obiegu zamkniętym, w tym zapobieganie powstawaniu odpadów i recykling, zapobieganie zanieczyszczeniu i jego kontrolę oraz ochronę i odbudowę bioróżnorodności i ekosystemów.

Ponadto zasadnicze znaczenie dla przejścia do bardziej zrównoważonej gospodarki może mieć działalność gospodarcza, która umożliwia uzyskiwanie w ramach innej działalności dużo lepszych wyników środowiskowych w odniesieniu do co najmniej jednego celu środowiskowego. Taka działalność powinna zatem również kwalifikować się jako zrównoważona środowiskowo, pod warunkiem że umożliwia uzyskiwanie dużo lepszych wyników środowiskowych.

- (18a) Działalność gospodarcza, która promuje cel polegający na łagodzeniu zmiany klimatu, powinna istotnie przyczyniać się do ustabilizowania emisji gazów cieplarnianych poprzez niedopuszczanie do powstania emisji, ograniczanie ich lub zwiększanie pochłaniania gazów cieplarnianych. Działalność ta powinna być zgodna z długoterminowymi celami dotyczącymi temperatury określonymi w porozumieniu paryskim. Działalność gospodarcza może promować cel polegający na przystosowywaniu się do zmiany klimatu, wówczas gdy istotnie przyczynia się do ograniczenia lub powstrzymania wywieranych na nią niekorzystnych skutków obecnych lub przyszłych warunków klimatycznych albo ryzyka związanego z tymi skutkami.
- (18b) Cel środowiskowy polegający na zrównoważonym wykorzystywaniu i ochronie zasobów wodnych i morskich zakłada ulepszenie lub zapobieganie pogorszeniu statusu jednolitych części wód, w tym wód powierzchniowych i wód gruntowych, oraz ulepszenie lub zapobieganie pogorszeniu statusu środowiskowego wód morskich. Ten cel środowiskowy należy interpretować z uwzględnieniem odpowiednich unijnych instrumentów ustawodawczych i pozaustawodawczych, w tym dyrektywy Rady

98/83/WE¹⁶, dyrektywy 2000/60/UE¹⁷, dyrektywy 2008/56/WE¹⁸, decyzji Komisji (UE) 2017/848¹⁹ i rozporządzenia (UE) 1380/2013²⁰.

- (18c) Cel środowiskowy polegający na przejściu do gospodarki o obiegu zamkniętym, w tym na zapobieganiu powstawania odpadów i na recyklingu, należy interpretować z uwzględnieniem odpowiednich instrumentów ustawodawczych i pozaustawodawczych dotyczących gospodarki o obiegu zamkniętym, odpadów i chemikaliów, w tym planu działania UE dotyczącego gospodarki o obiegu zamkniętym²¹, strategii UE w dziedzinie tworzyw sztucznych²², dyrektywy ramowej w sprawie odpadów²³, unijnych przepisów o operacjach gospodarowania odpadami²⁴ i o konkretnych strumieniach odpadów oraz unijnych przepisów z dziedziny chemikaliów.

Działalność gospodarcza może istotnie przyczynić się do realizacji celu polegającego na przejściu do gospodarki o obiegu zamkniętym, w tym na zapobieganiu powstawaniu odpadów i na recyklingu, na wiele sposobów, w tym poprzez zwiększenie trwałości produktów oraz możliwości ich naprawy i ulepszenia oraz ponownego użycia i poprzez rozwijanie modeli biznesowych „produkt jako usługa” oraz łańcuchów wartości opartych na obiegu zamkniętym. Ograniczenie zawartości substancji niebezpiecznych w materiałach i produktach w całym cyklu życia, w tym poprzez zastąpienie ich bezpieczniejszymi alternatywami, także powinno być co najmniej zgodne ze zharmonizowanymi wymogami prawnymi ustanowionymi na szczeblu Unii.

- (18d) Cel środowiskowy polegający na zapobieganiu zanieczyszczeniu i na jego kontroli należy interpretować z uwzględnieniem odpowiednich instrumentów ustawodawczych Unii (w szczególności w odniesieniu do zanieczyszczeń objętych tymi instrumentami),

¹⁶ Dyrektywa Rady 98/83/WE z dnia 3 listopada 1998 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi.

¹⁷ Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej.

¹⁸ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. ustanawiająca ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska morskiego (dyrektywa ramowa w sprawie strategii morskiej).

¹⁹ Decyzja Komisji (UE) 2017/848 z dnia 17 maja 2017 r. ustanawiająca kryteria i standardy metodologiczne dotyczące dobrego stanu środowiska wód morskich oraz specyfikacje i ujednolicone metody monitorowania i oceny, oraz uchylająca decyzję 2010/477/UE.

²⁰ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE.

²¹ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Zamknięcie obiegu – plan działania UE dotyczący gospodarki o obiegu zamkniętym” (COM/2015/614 final).

²² Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Europejska strategia na rzecz tworzyw sztucznych w gospodarce o obiegu zamkniętym” (COM(2018) 28 final).

²³ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylająca niektóre dyrektywy.

²⁴ Dyrektywa 2000/76/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 grudnia 2000 r. w sprawie spalania odpadów, dyrektywa 2000/59/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 listopada 2000 r. w sprawie portowych urządzeń do odbioru odpadów wytwarzanych przez statki i pozostałości ładunku oraz dyrektywa 1999/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów.

w tym dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE²⁵, dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/81/WE²⁶, dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/50/WE²⁷, dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/60/WE²⁸ i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/118/WE²⁹.

- (19) Cel środowiskowy polegający na ochronie i odbudowie bioróżnorodności i ekosystemów zakłada ochronę, zachowanie i zwiększenie bioróżnorodności oraz usług ekosystemowych; usługi te dzielą się na cztery kategorie: zaopatrzenie, w tym zaopatrzenie w żywność i wodę; regulowanie, w tym kontrola w zakresie klimatu i zwalczanie chorób; wspieranie, w tym obiegi składników pokarmowych i produkcja tlenu; oraz korzyści kulturalne, w tym duchowe i rekreacyjne. Cel środowiskowy polegający na ochronie i odbudowie bioróżnorodności i ekosystemów należy interpretować z uwzględnieniem odpowiednich instrumentów ustawodawczych i pozaustawodawczych Unii, w tym dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE³⁰, dyrektywy Rady 92/43/EWG³¹, rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1143/2014³², unijnej strategii ochrony różnorodności biologicznej na okres do 2020 r.³³, strategii UE dotyczącej zielonej infrastruktury, dyrektywy Rady 91/676³⁴, rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady

²⁵ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola) (Dz.U. L 334 z 17.12.2010, s. 17).

²⁶ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/81/WE z dnia 23 października 2001 r. w sprawie krajowych poziomów emisji dla niektórych rodzajów zanieczyszczenia powietrza (Dz.U. L 309 z 27.11.2001, s. 22).

²⁷ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/50/WE z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystsze powietrze dla Europy (Dz.U. L 152 z 11.6.2008, s. 1).

²⁸ Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz.U. L 327 z 22.12.2000, s. 1). Zob. w szczególności substancje priorytetowe wymienione w załączniku X.

²⁹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/118/WE z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie ochrony wód podziemnych przed zanieczyszczeniem i pogorszeniem ich stanu (Dz.U. L 372 z 27.12.2006, s. 19).

³⁰ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (Dz.U. L 020 z 26.1.2010, s. 7).

³¹ Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz.U. L 206 z 22.7.1992, s. 7).

³² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1143/2014 z dnia 22 października 2014 r. w sprawie działań zapobiegawczych i zaradczych w odniesieniu do wprowadzania i rozprzestrzeniania inwazyjnych gatunków obcych (Dz.U. L 317 z 4.11.2014, s. 35).

³³ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Nasze ubezpieczenie na życie i nasz kapitał naturalny – unijna strategia ochrony różnorodności biologicznej na okres do 2020 r.” (COM/2011/0244 final).

³⁴ Dyrektywa Rady 91/676 z dnia 12 grudnia 1991 r. dotycząca ochrony wód przed zanieczyszczeniami powodowanymi przez azotany pochodzenia rolniczego (Dz.U. L 375 z 31.12.1991, s. 1).

(UE) nr 511/2014³⁵, rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 995/2010³⁶, planu działań na rzecz egzekwowania prawa, zarządzania i handlu w dziedzinie leśnictwa³⁷, planu działania UE przeciwko nielegalnemu handlowi dziką fauną i florą³⁸, strategii leśnej UE na rzecz lasów i sektora leśno-drzewnego³⁹, komunikatu o zintensyfikowaniu działań UE na rzecz ochrony i odtwarzania światowych lasów⁴⁰ oraz rozporządzenia Rady (WE) nr 338/97 z dnia 9 grudnia 1996 r. w sprawie ochrony gatunków dzikiej fauny i flory w drodze regulacji handlu nimi⁴¹.

- (19a) W kontekście niniejszego rozporządzenia za „praktyki zrównoważonej gospodarki leśnej”⁴² należy uznać m.in. gospodarowanie lasami i gruntami leśnymi i wykorzystywanie ich w taki sposób i z taką intensywnością, które pozwalają utrzymać ich bioróżnorodność, produktywność, potencjał regeneracyjny, żywotność oraz potencjał w zakresie spełniania – obecnie, jak i w przyszłości – odpowiednich funkcji ekologicznych, gospodarczych i społecznych, na szczeblu lokalnym, krajowym i globalnym, oraz które nie powodują szkód w innych ekosystemach, zgodnie z ogólnymi wytycznymi trwale zrównoważonego zagospodarowania lasów w Europie, MCPFE 1993.
- (19b) W kontekście niniejszego rozporządzenia „efektywność energetyczną” należy zdefiniować z uwzględnieniem odnośnych instrumentów ustawodawczych Unii w dziedzinie efektywności energetycznej, w tym dyrektywy 2012/27/UE⁴³, dyrektywy (UE) 2018/844⁴⁴

³⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 511/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie środków zapewniających zgodność użytkowników w Unii z wymogami wynikającymi z Protokołu z Nagoi dotyczącego dostępu do zasobów genetycznych oraz uczciwego i sprawiedliwego podziału korzyści wynikających z wykorzystania tych zasobów (Dz.U. L 150 z 20.5.2014, s. 59).

³⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 995/2010 z dnia 20 października 2010 r. ustanawiające obowiązki podmiotów wprowadzających do obrotu drewno i produkty z drewna (Dz.U. L 295 z 12.11.2010, s. 23).

³⁷ Komunikat Komisji do Rady i Parlamentu Europejskiego „Egzekwowanie prawa, zarządzanie i handel w dziedzinie leśnictwa (FLEGT) – Wniosek w sprawie planu działania UE” (COM/2003/0251 final).

³⁸ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Plan działania UE przeciwko nielegalnemu handlowi dziką fauną i florą” (COM/2016/087 final).

³⁹ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów (COM(2013) 659 final).

⁴⁰ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Zintensyfikowanie działań UE na rzecz ochrony i odtwarzania światowych lasów” (COM/2019/352 final).

⁴¹ Rozporządzenie Rady (WE) nr 338/97 z dnia 9 grudnia 1996 r. w sprawie ochrony gatunków dzikiej fauny i flory w drodze regulacji handlu nimi (Dz.U. L 61 z 3.3.1997, s. 1–69).

⁴² Ogólne wytyczne trwale zrównoważonego zagospodarowania lasów w Europie, MCPFE 1993.

⁴³ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE z dnia 25 października 2012 r. w sprawie efektywności energetycznej, zmiany dyrektyw 2009/125/WE i 2010/30/UE oraz uchylenia dyrektyw 2004/8/WE i 2006/32/WE, zmieniona dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2002 z dnia 11 grudnia 2018 r.

⁴⁴ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/844 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniająca dyrektywę 2010/31/UE w sprawie charakterystyki energetycznej budynków i dyrektywę 2012/27/UE w sprawie efektywności energetycznej (Dz.U. L 156 z 19.6.2018, s. 75–91).

oraz regulacji produktowych ustanowionych na mocy dyrektywy 2009/125/WE⁴⁵ i rozporządzenia (UE) 2017/1369⁴⁶.

- (20) W odniesieniu do każdego celu środowiskowego należy określić jednolite kryteria pozwalające ustalić, która działalność gospodarcza wnosi istotny wkład w realizację danego celu. Jednym z elementów takich jednolitych kryteriów powinno być unikanie poważnego naruszania któregokolwiek z celów środowiskowych określonych w niniejszym rozporządzeniu. Kryteria te powinny uwzględniać wpływ wytwarzania, użytkowania i wycofywania z eksploatacji produktów i usług udostępnianych w wyniku danej działalności gospodarczej, co pozwoli uniknąć sytuacji, w której określone inwestycje zostaną uznane za zrównoważone środowiskowo mimo szkód dla środowiska, które powoduje działalność gospodarcza korzystająca z tych inwestycji i których zakres przeważa nad wkładem tej działalności w realizację danego celu środowiskowego. Warunki dotyczące istotnego wkładu oraz niepowodowania poważnego naruszenia powinny pozwalać na to, aby inwestycje w zrównoważoną środowiskowo działalność gospodarczą rzeczywiście przyczyniały się do realizacji celów środowiskowych.
- (21) Przypominając wspólne zobowiązanie Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji dotyczące realizacji zasad zapisanych w Europejskim filarze praw socjalnych w celu wsparcia zrównoważonego wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu oraz uznając znaczenie międzynarodowych minimalnych norm w zakresie praw człowieka i praw pracowniczych, należy zapewnić, aby jednym z warunków kwalifikowania działalności gospodarczej jako zrównoważonej środowiskowo było przestrzeganie minimalnych gwarancji. Z tego powodu działalność gospodarcza powinna kwalifikować się jako zrównoważona środowiskowo tylko wówczas, gdy prowadzona jest zgodnie z wytycznymi OECD dla przedsiębiorstw wielonarodowych i Wytycznymi ONZ dotyczącymi biznesu i praw człowieka, w tym Deklaracją Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP) dotyczącą podstawowych zasad i praw w pracy, ośmioma podstawowymi konwencjami MOP i Międzynarodową kartą praw człowieka. W podstawowych konwencjach MOP określono prawa człowieka i prawa pracownicze, których przedsiębiorstwa powinny przestrzegać. Szereg tych międzynarodowych norm, w szczególności zakaz niewolnictwa i pracy przymusowej oraz zasada niedyskryminacji, jest także zapisanych w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej. Te minimalne gwarancje nie wykluczają stosowania – w stosownych przypadkach – surowszych wymogów dotyczących środowiska, zdrowia i bezpieczeństwa oraz zrównoważonego rozwoju społecznego określonych w prawie Unii.
- (22) Biorąc pod uwagę konkretne szczegóły techniczne, które są niezbędne do oceny wpływu danej działalności gospodarczej na środowisko, oraz szybko zmieniający się charakter zarówno nauki, jak i techniki, należy regularnie dostosowywać do tych zmian kryteria zrównoważonej środowiskowo działalności gospodarczej. Aby kryteria były aktualne oraz opierały się na dowodach naukowych i informacjach przekazywanych przez ekspertów i przez właściwe zainteresowane strony, warunki dotyczące istotnego wkładu i poważnego naruszenia powinny być określane bardziej szczegółowo dla różnych rodzajów działalności gospodarczej i podlegać regularnej aktualizacji. W tym celu Komisja powinna ustanowić szczegółowe i odpowiednio skalibrowane techniczne kryteria kwalifikacji dla różnych rodzajów działalności gospodarczej na podstawie informacji technicznych przekazanych w ramach platformy gromadzącej wiele zainteresowanych stron.

⁴⁵ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE z dnia 21 października 2009 r. ustanawiająca ogólne zasady ustalania wymogów dotyczących ekoprojektu dla produktów związanych z energią (Dz.U. L 285 z 31.10.2009, s. 10–35).

⁴⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1369 z dnia 4 lipca 2017 r. ustanawiające ramy etykietowania energetycznego i uchylające dyrektywę 2010/30/UE (Dz.U. L 198 z 28.7.2017, s. 1–23).

- (23) Niektóre rodzaje działalności gospodarczej mają negatywny wpływ na środowisko, w związku z tym istotny wkład w realizację co najmniej jednego celu środowiskowego można zapewnić poprzez ograniczenie tego negatywnego wpływu. W odniesieniu do takich rodzajów działalności gospodarczej należy określić techniczne kryteria kwalifikacji, które wymagałyby, aby uzyskiwano dużo lepsze wyniki środowiskowe w porównaniu do, między innymi, średniej branżowej, a zarazem unikałyby uzależnienia od wysokoemisyjności podczas cyklu finansowanej działalności gospodarczej. Kryteria te powinny również uwzględniać długoterminowy wpływ konkretnej działalności gospodarczej.
- (24) Działalności gospodarczej nie powinno się uznawać za zrównoważoną środowiskowo, jeśli przynosi ona więcej szkód niż korzyści dla środowiska. W technicznych kryteriach kwalifikacji należy wskazać minimalne wymogi niezbędne do uniknięcia poważnego naruszenia wszelkich odnośnych celów. Podczas ustanawiania i aktualizacji technicznych kryteriów kwalifikacji Komisja powinna zapewnić, aby kryteria te opierały się na dostępnych dowodach naukowych i były regularnie aktualizowane. W przypadku gdy ocena naukowa nie pozwala na określenie ryzyka z dostateczną pewnością, zastosowanie, zgodnie z art. 191 TFUE, powinna mieć zasada ostrożności. Techniczne kryteria kwalifikacji ustanowione do celów określenia zrównoważonej środowiskowo działalności gospodarczej oraz uzasadnienie wyboru danej działalności należy udostępniać w sposób przyjazny dla użytkownika.
- (24a) Określając techniczne kryteria kwalifikacji, Komisja powinna uwzględniać bieżący i konieczny proces przejścia do gospodarki neutralnej dla klimatu, a także wprowadzić stosowne zachęty. Przejście to wymaga, aby działalność gospodarcza była mniej szkodliwa dla środowiska, a zarazem aby zagwarantowano, że inwestycje nie będą uzależnione od działalności, która – choć nie szkodzi środowisku w tej chwili ani w cyklu życia aktywów albo szkodzi środowisku mniej niż inna istniejąca działalność – utrzymuje infrastrukturę lub obiekty, które są niekompatybilne z długoterminową neutralnością klimatyczną i innymi długofalowymi celami środowiskowymi.

Techniczne kryteria kwalifikacji powinny zapewnić, aby wybrana działalność gospodarcza w wiarygodny sposób przyczyniała się do realizacji długoterminowych celów zrównoważoności, w tym porozumienia paryskiego. Techniczne kryteria dotyczące działalności w okresie przejściowym należy regularnie dostosowywać, aby wybrana działalność gospodarcza była w tym okresie prowadzona w sposób gwarantujący realizację długoterminowych celów zrównoważoności, w tym porozumienia paryskiego.

- (25) Podczas ustanawiania i aktualizacji technicznych kryteriów kwalifikacji Komisja powinna uwzględniać właściwe prawo Unii, jak również już istniejące pozaustawodawcze instrumenty unijne, w tym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) 66/2010⁴⁷, unijny system ekzarządzania i audytu⁴⁸, unijne kryteria dotyczące zielonych zamówień publicznych⁴⁹ oraz bieżące prace nad przepisami dotyczącymi śladu

⁴⁷ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 66/2010 z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie oznakowania ekologicznego UE (Dz.U. L 27 z 30.1.2010, s. 1).

⁴⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1221/2009 z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie dobrowolnego udziału organizacji w systemie ekzarządzania i audytu we Wspólnocie (EMAS), uchylające rozporządzenie (WE) nr 761/2001 oraz decyzje Komisji 2001/681/WE i 2006/193/WE (Dz.U. L 342 z 22.12.2009, s. 1–45).

⁴⁹ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego oraz Komitetu Regionów „Zamówienia publiczne na rzecz poprawy stanu środowiska” {SEC(2008) 2124} {SEC(2008) 2125} {SEC(2008) 2126} COM/2008/0400 final.

środowiskowego produktów i organizacji⁵⁰. Aby uniknąć niepotrzebnych niespójności z klasyfikacjami działalności gospodarczej obowiązującymi już do innych celów, Komisja powinna również uwzględnić klasyfikacje statystyczne dotyczące sektora towarów i usług środowiskowych, a mianowicie klasyfikację działalności i wydatków związanych z ochroną środowiska (CEPA) oraz klasyfikację działalności związanych z gospodarką zasobami (CReMA)⁵¹.

- (26) Podczas ustanawiania i aktualizacji technicznych kryteriów kwalifikacji Komisja powinna uwzględnić w ramach analizy kosztów i korzyści również specyfikę sektora infrastruktury oraz środowiskowe, społeczne i gospodarcze efekty zewnętrzne. W tym względzie Komisja powinna wziąć pod uwagę pracę organizacji międzynarodowych, np. OECD, oraz właściwe unijne przepisy i normy, w tym dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/42/WE⁵², dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE⁵³, dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/23/UE⁵⁴, dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE⁵⁵, dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/25/UE⁵⁶ oraz aktualną metodykę. W tym kontekście techniczne kryteria kwalifikacji powinny promować odpowiednie ramy zarządzania uwzględniające czynniki środowiskowe, społeczne i związane z zarządzaniem, o których mowa w popieranych przez ONZ zasadach odpowiedzialnego inwestowania⁵⁷, na wszystkich etapach cyklu życia projektu.
- (27) Aby uniknąć zakłócania konkurencji przy pozyskiwaniu środków finansowych na zrównoważoną środowiskowo działalność gospodarczą, techniczne kryteria kwalifikacji powinny zapewniać, aby wszystkie odnośne rodzaje działalności gospodarczej prowadzonej w danym sektorze można było kwalifikować jako zrównoważone środowiskowo i by były one traktowane jednakowo, jeśli ich wkład netto w realizację co najmniej jednego celu środowiskowego określonego w niniejszym rozporządzeniu jest taki sam. Potencjalne możliwości przyczynienia się do realizacji tych celów środowiskowych mogą różnić się między sektorami, co powinno zostać odzwierciedlone w przedmiotowych kryteriach. Niemniej jednak – w ramach każdego sektora – kryteria te nie powinny powodować sytuacji, w której określone rodzaje działalności gospodarczej będą traktowane gorzej niż inne rodzaje działalności gospodarczej, jeśli jedno i drugie w takim samym stopniu przyczyniają się do realizacji celów środowiskowych.

⁵⁰ 2013/179/UE: Zalecenie Komisji z dnia 9 kwietnia 2013 r. w sprawie stosowania wspólnych metod pomiaru efektywności środowiskowej w cyklu życia produktów i organizacji oraz informowania o niej (Dz.U. L 124 z 4.5.2013, s. 1–210).

⁵¹ Załączniki IV i V do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 538/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 691/2011 w sprawie europejskich rachunków ekonomicznych środowiska (Dz.U. L 158 z 27.5.2014).

⁵² Dyrektywa 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko (Dz.U. L 197 z 21.7.2001, s. 30).

⁵³ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko (Dz.U. L 26 z 28.1.2012, s. 1).

⁵⁴ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/23/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie udzielania koncesji (Dz.U. L 94 z 28.3.2014, s. 1).

⁵⁵ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylająca dyrektywę 2004/18/WE (Dz.U. L 94 z 28.3.2014, s. 65).

⁵⁶ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/25/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych, uchylająca dyrektywę 2004/17/WE (Dz.U. L 94 z 28.3.2014, s. 243).

⁵⁷ <https://www.unpri.org/download?ac=1534>.

- (28) Podczas ustanawiania technicznych kryteriów kwalifikacji zrównoważonej środowiskowo działalności Komisja powinna ocenić, czy przyjęcie tych kryteriów spowoduje powstanie aktywów osieroconych lub oferowanie niespójnych zachęt lub czy będzie miało jakikolwiek inny niekorzystny wpływ na rynki finansowe.
- (29) Aby uniknąć ponoszenia przez podmioty gospodarcze nadmiernych kosztów przestrzegania przepisów, Komisja powinna ustanowić takie techniczne kryteria kwalifikacji, które zapewniają dostateczną jasność prawa, są możliwe do zrealizowania, łatwe w stosowaniu, a ich przestrzeganie można zweryfikować w rozsądnych granicach kosztowych.
- (30) W celu zapewnienia, aby inwestycje były przekierowywane w stronę działalności gospodarczej, która wywiera największy pozytywny wpływ na realizację celów środowiskowych, Komisja powinna priorytetowo potraktować ustanowienie technicznych kryteriów kwalifikacji działalności gospodarczej, która potencjalnie najbardziej przyczyniają się do realizacji celów środowiskowych.
- (31) Należy ustanowić odpowiednie techniczne kryteria kwalifikacji dla sektora transportowego, w tym dla aktywów ruchomych, i należy przy tym uwzględnić fakt, że sektor transportowy, w tym przewozy międzynarodowe, generuje blisko 26 % łącznych emisji gazów cieplarnianych w Unii. Jak wykazano w planie działania na rzecz finansowania zrównoważonego wzrostu gospodarczego⁵⁸, udział sektora transportowego w dodatkowych rocznych potrzebach inwestycyjnych w zakresie zrównoważonego rozwoju w Unii wynosi 30 %, w tym w potrzebach inwestycyjnych takich jak zwiększenie elektryfikacji lub przejście na czystsze rodzaje transportu poprzez wspieranie przesunięcia międzygałęziowego i zarządzanie ruchem.
- (32) Szczególnie ważne jest, aby w trakcie opracowywania technicznych kryteriów kwalifikacji Komisja prowadziła odpowiednie konsultacje, zgodnie z wymogami lepszego stanowienia prawa. W proces ustanawiania i aktualizacji technicznych kryteriów kwalifikacji powinny być zaangażowane właściwe zainteresowane strony; proces ten powinien opierać się na doradztwie ekspertów mających sprawdzoną wiedzę i doświadczenie w przedmiotowych obszarach. W tym celu Komisja powinna utworzyć platformę ds. zrównoważonego finansowania. Platforma ta powinna składać się z ekspertów reprezentujących zarówno sektor publiczny, jak i prywatny. Przedstawiciele sektora publicznego powinni obejmować ekspertów Europejskiej Agencji Środowiska, europejskich urzędów nadzoru i Europejskiego Banku Inwestycyjnego. Wśród ekspertów z sektora prywatnego powinni być przedstawiciele odpowiednich zainteresowanych stron, w tym podmiotów rynku finansowego, uniwersytetów, instytucji badawczych i organizacji pozarządowych, a także przedstawiciele odpowiednich sektorów gospodarczych i gałęzi przemysłu.

Platforma powinna doradzać Komisji w sprawie opracowywania, analizy i przeglądu technicznych kryteriów kwalifikacji, w tym w stosownych przypadkach ich potencjalnego wpływu na wycenę tych aktywów, które – do czasu przyjęcia technicznych kryteriów kwalifikacji – na podstawie istniejących kryteriów lub praktyk rynkowych zostały uznane za aktywa zrównoważone środowiskowo. Platforma powinna również doradzać Komisji w sprawie tego, czy techniczne kryteria kwalifikacji nadają się do innych zastosowań w ramach przyszłych inicjatyw politycznych Unii ukierunkowanych na ułatwianie zrównoważonych inwestycji. Platforma powinna prowadzić konsultacje zewnętrzne, w stosownych przypadkach z udziałem innych kluczowych przedstawicieli sektora przemysłowego. Przygotowując porady na temat ustanowienia i opracowania technicznych

⁵⁸ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiej i Rady, Europejskiego Banku Centralnego, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów: „Plan działania: finansowanie zrównoważonego wzrostu gospodarczego”(COM(2018) 97 final).

kryteriów kwalifikacji, platforma powinna ujawniać odpowiednie informacje na poparcie swojej oceny oraz przedstawiać argumenty i uzasadnienie dotyczące rodzajów działalności gospodarczej objętych technicznymi kryteriami kwalifikacji lub przedstawiać decyzje o niewłączeniu danej działalności.

(33) Aby zapewnić adekwatny udział państw członkowskich w opracowywaniu technicznych kryteriów kwalifikacji, Komisja powinna zadbać o kontynuację prac istniejącej grupy ekspertów ds. zrównoważonego finansowania z państw członkowskich i o nadanie tej grupie formalnego statusu. Zadania tej grupy ekspertów będą polegać m.in. na doradzaniu Komisji co do adekwatności technicznych kryteriów kwalifikacji i podejścia przyjmowanego przez platformę względem opracowywania tych kryteriów. Do tego celu Komisja powinna na regularnych posiedzeniach przekazywać państwom członkowskim odpowiednie informacje w celu ułatwienia wymiany poglądów między państwami członkowskimi.

(33a) Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów za pośrednictwem platformy oraz grupy ekspertów z państw członkowskich, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa. W szczególności, aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie udział na równych zasadach w przygotowywaniu aktów delegowanych, instytucje te powinny otrzymywać wszelkie dokumenty w tym samym czasie, co eksperci państw członkowskich, a eksperci Parlamentu Europejskiego i Rady powinni systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych, na które to posiedzenia zapraszani są eksperci z państw członkowskich. Ponadto Komisja powinna zapewnić grupie ekspertów z państw członkowskich szybki dostęp do najważniejszych rezultatów wypracowywanych przez platformę.

Ważne jest również, aby w poradach udzielanych Komisji przez platformę dotyczących technicznych kryteriów kwalifikacji uwzględniano wyniki stosowania tych kryteriów oraz ich przyjęcie na rynkach kapitałowych przez uczestników rynków finansowych. Porady powinny być w przejrzysty sposób udostępniane rynkom przed publikacją wszelkich projektów aktów prawnych w celu umożliwienia przygotowania się do ich stosowania.

(33b) Aby zapewnić wydajną i trwałą organizację prac i spotkań w odniesieniu zarówno do platformy, jak i do grupy ekspertów z państw członkowskich, a także aby umożliwić szerokie uczestnictwo i skuteczną interakcję w ramach grup, podgrup, Komisji i zainteresowanych stron, należy rozważyć zastosowanie w odpowiednich przypadkach usprawnionych technik wirtualnych i cyfrowych.

(33c) Aby doprecyzować wymogi ustanowione w niniejszym rozporządzeniu, a w szczególności aby ustanowić i zaktualizować szczegółowe i odpowiednio skalibrowane techniczne kryteria kwalifikacji dla różnych rodzajów działalności gospodarczej, pozwalające ustalić, co stanowi istotny wkład w realizację celów środowiskowych oraz poważne naruszenie tych celów, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) w odniesieniu do technicznych kryteriów kwalifikacji, o których mowa w art. 6 ust. 2, art. 7 ust. 2, art. 8 ust. 2, art. 9 ust. 2, art. 10 ust. 2 i art. 11 ust. 2. Aby zapewnić jednolite stosowanie technicznych kryteriów kwalifikacji w całej Unii oraz ułatwić ich upowszechnienie w obrębie Unii i poza nią należy przekazać Komisji uprawnienia wykonawcze do przyjęcia aktów wykonawczych, o których mowa w art. 6 ust. 4, art. 7 ust. 4, art. 8 ust. 4, art. 9 ust. 4, art. 10 ust. 4 i art. 11 ust. 4 w ramach aktów delegowanych. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011. Te akty wykonawcze powinny opierać się na podstawach naukowych i być wystarczająco ambitne w świetle celów środowiskowych Unii, w tym celów dotyczących

temperatury określonych w porozumieniu paryskim i zobowiązań Unii na rzecz realizacji oenzytowskiej Agendy 2030.

- (33d) Techniczne kryteria kwalifikacji ustanowione w aktach delegowanych powinny określać odpowiednie sektory, kryteria, parametry oraz wymogi dotyczące „poważnego naruszenia”, o którym mowa w art. 12, natomiast akt wykonawczy powinien precyzować, w ramach aktów delegowanych, konkretne progi, które mogą być ilościowe lub, jeżeli nie jest to wykonalne, jakościowe lub ilościowo–jakościowe.
- (33e) Podczas ustanawiania technicznych kryteriów kwalifikacji działalność gospodarczą należy oceniać w sposób odzwierciedlający kryteria zrównoważonej środowiskowo działalności gospodarczej ustanowione w niniejszym rozporządzeniu. W ocenie powinno się, po pierwsze, wskazać działalność gospodarczą, która może istotnie przyczynić się do osiągnięcia co najmniej jednego celu środowiskowego. Po drugie, techniczne kryteria kwalifikacji takiego istotnego wkładu powinny zapewniać, aby działalność gospodarcza nie naruszyła poważnie żadnego z pozostałych odpowiednich celów środowiskowych. Po trzecie, wymogi powinny gwarantować, że podmiot gospodarczy prowadzący kwalifikującą się działalność gospodarczą zapewnia zgodność z minimalnymi gwarancjami socjalnymi.
- (33f) Aby zapewnić uporządkowany i skuteczny nadzór nad wypełnianiem zobowiązań określonych w art. 4 ust. 2 i 2a niniejszego rozporządzenia, państwa członkowskie powinny polegać na właściwych organach wyznaczonych już na podstawie art. 14 rozporządzenia XYZ/2019 w sprawie ujawniania informacji związanych ze zrównoważonym rozwojem w sektorze usług finansowych, ale także wyznaczyć w razie konieczności właściwy organ do celów niniejszego rozporządzenia z myślą o zagwarantowaniu sprawnego nadzoru. Ponadto w celu zapewnienia faktycznego przestrzegania art. 4 ust. 2 i 2a niniejszego rozporządzenia, państwa członkowskie powinny ustanowić przepisy dotyczące środków i kar, które powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające. Art. 15a i 15b, które dotyczą tych kwestii, powinny zacząć obowiązywać w tym samym czasie co akty delegowane i wykonawcze oraz regulacyjne standardy techniczne, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu.
- (34) Aby zapewnić właściwym podmiotom dostateczną ilość czasu na zapoznanie się z kryteriami zrównoważonej środowiskowo działalności gospodarczej określonymi w niniejszym rozporządzeniu oraz na przygotowanie się do ich stosowania, obowiązki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu oraz w aktach delegowanych i wykonawczych przyjętych na jego podstawie, powinny zacząć obowiązywać – w odniesieniu do poszczególnych celów środowiskowych – nie wcześniej niż 12 miesięcy po przyjęciu właściwych aktów delegowanych i wykonawczych.
- (35) Stosowanie niniejszego rozporządzenia powinno być regularnie poddawane przeglądowi w celu oceny postępów w procesie opracowywania technicznych kryteriów kwalifikacji zrównoważonej środowiskowo działalności, oceny stosowania definicji zrównoważonych środowiskowo inwestycji na szczeblu UE i państw członkowskich oraz oceny celowości ustanowienia mechanizmu weryfikacji i potrzeby przestrzegania kryteriów. Ponadto przegląd powinien obejmować ocenę wpływu działalności gospodarczej na środowisko, jak również celowości standardowej metodyki w odniesieniu do takiej działalności gospodarczej, która przyczynia się do realizacji celu środowiskowego, ale nie została jeszcze uważana za zrównoważoną środowiskowo zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

Ponadto należy ocenić funkcjonowanie w ramach Komisji grupy ekspertów w odniesieniu do zadań, o których mowa w art. 15 i 16b, a także wpływ tego funkcjonowania pod kątem długoterminowych potrzeb. Opracowywanie i aktualizowanie technicznych kryteriów kwalifikacji będzie kontynuowane przez wiele lat. Platforma będzie wykonywać również inne powiązane z tym zadania. Aby zapewnić spełnianie szerokich, wiarygodnych

i należycie wyposażonych w zasoby funkcji, należy zbadać możliwość odpowiedniego zaangażowania państw członkowskich, praktyczność alternatywnych modeli zarządzania oraz ich skutki budżetowe.

Unijne ramy prawne powinny sprzyjać prowadzeniu zrównoważonej działalności gospodarczej przez wiele różnorodnych podmiotów gospodarczych, np. przez MŚP i emitentów notowanych na giełdzie. Należy także zachęcać te podmioty do gromadzenia kapitału obcego i kapitału własnego do celów zrównoważonej działalności gospodarczej oraz przejścia do prowadzenia zrównoważonych działań biznesowych. Zakres stosowania niniejszego rozporządzenia nie obejmuje bezpośrednio przedsiębiorstw i innych podmiotów. Oznacza to, że wiele spółek notowanych lub nienotowanych na giełdzie – choć może dobrowolnie stosować tę systematykę – nie jest objętych środkami egzekwowania prawa przez właściwe organy. W związku z tym mogą one mieć trudności z dostępem do zrównoważonego finansowania. Należy przeanalizować, czy zakres stosowania rozporządzenia i innych odpowiednich przepisów UE może mieć wpływ na przepływy kapitałowe do bardziej zrównoważonej działalności gospodarczej i na zróżnicowanie źródeł finansowania przez różne rodzaje podmiotów gospodarczych.

- (36) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, lecz mogą zostać lepiej osiągnięte na poziomie Unii, ze względu na potrzebę wprowadzenia na poziomie Unii jednolitych kryteriów zrównoważonej środowiskowo działalności gospodarczej, Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Rozdział I

Przedmiot, zakres stosowania i definicje

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia kryteria służące ustaleniu, czy dana działalność gospodarcza jest zrównoważona środowiskowo na potrzeby określenia stopnia zrównoważoności środowiskowej danej inwestycji.
2. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do:
 - a. przyjętych przez państwa członkowskie lub Unię środków określających jakiegokolwiek wymogi nakładane na uczestników rynków finansowych lub emitentów w odniesieniu do produktów finansowych lub obligacji korporacyjnych, które są udostępniane jako zrównoważone środowiskowo;
 - b. uczestników rynków finansowych udostępniających produkty finansowe jako zrównoważone środowiskowo inwestycje, które przyczyniają się do realizacji co najmniej jednego z celów środowiskowych.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- (a) „zrównoważona środowiskowo inwestycja” oznacza inwestycję, w ramach której finansuje się co najmniej jedną działalność gospodarczą, która na podstawie niniejszego rozporządzenia kwalifikuje się jako zrównoważona środowiskowo;
- (b) „uczestnik rynków finansowych” oznacza uczestnika rynków finansowych zdefiniowanego w art. 2 ust. 1 rozporządzenia XYZ/2019 w sprawie ujawniania informacji związanych ze zrównoważonym rozwojem w sektorze usług finansowych, z uwzględnieniem klauzuli opt-in zawartej w art. 16 tego rozporządzenia;
- (c) „produkt finansowy” oznacza produkt finansowy zdefiniowany w art. 2 lit. 1) rozporządzenia XYZ/2019 w sprawie ujawniania informacji związanych ze zrównoważonym rozwojem w sektorze usług finansowych;
- (ca) „emitent” oznacza emitenta zdefiniowanego w art. 2 lit. h) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2017/1129⁵⁹;

⁵⁹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1129 z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie prospektu, który ma być publikowany w związku z ofertą

- (d) „łagodzenie zmiany klimatu” oznacza proces polegający na utrzymaniu wzrostu średniej temperatury na świecie o znacznie mniej niż 2°C powyżej poziomów sprzed epoki przemysłowej i na dążeniu do ograniczenia wzrostu temperatury do 1,5°C powyżej poziomów sprzed epoki przemysłowej;
- (e) „przystosowywanie się do zmiany klimatu” oznacza proces przystosowywania się do rzeczywistej i spodziewanej zmiany klimatu i jej skutków;
- (f) „gaz cieplarniany” oznacza gaz cieplarniany wymieniony w części 2 załącznika V do rozporządzenia (UE) 2018/1999 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu⁶⁰;
- (g) „gospodarka o obiegu zamkniętym” oznacza możliwie jak najdłuższe utrzymywanie wartości produktów, materiałów i innych zasobów w gospodarce, zwiększanie zrównoważoności procesów produkcji i ułatwianie zrównoważonej konsumpcji, i tym samym ograniczanie skutków środowiskowych, a także minimalizowanie powstawania odpadów i uwalniania substancji niebezpiecznych na wszystkich etapach cyklu życia, w tym poprzez stosowanie hierarchii postępowania z odpadami określonej w art. 4 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE⁶¹;
- (ga) „zanieczyszczenia” oznaczają substancje, wibracje, ciepło, hałas, światło lub inne czynniki zanieczyszczające obecne w powietrzu, wodzie lub ziemi, które mogą być szkodliwe dla zdrowia ludzi lub środowiska, czego skutkiem mogą być szkody materialne lub obniżenie walorów środowiskowych lub kolizja z innymi uprawnionymi sposobami korzystania ze środowiska, w tym zanieczyszczenia objęte przepisami UE;
- (gb) „gleba” oznacza wierzchnią warstwę skorupy ziemskiej usytuowaną między skałą macierzystą a powierzchnią, składającą się z cząstek mineralnych, materii organicznej, wody, powietrza i organizmów żywych;
- (h) „zanieczyszczenie” oznacza:
 - (i) bezpośrednie lub pośrednie wprowadzenie – w wyniku działalności człowieka – zanieczyszczeń do powietrza, wody lub ziemi;
 - (ii) w kontekście środowiska morskiego – zanieczyszczenie w rozumieniu art. 3 pkt 8 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE⁶²;

publiczną papierów wartościowych lub dopuszczeniem ich do obrotu na rynku regulowanym oraz uchylenia dyrektywy 2003/71/WE (Dz.U. L 168 z 30.6.2017, s. 12).

⁶⁰ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 663/2009 i (WE) nr 715/2009, dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 94/22/WE, 98/70/WE, 2009/31/WE, 2009/73/WE, 2010/31/UE, 2012/27/UE i 2013/30/UE, dyrektyw Rady 2009/119/WE i (EU) 2015/652 oraz uchylenia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013.

⁶¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/UE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylająca niektóre dyrektywy (Dz.U. L 312 z 22.11.2008, s. 3).

⁶² Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. ustanawiająca ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska morskiego (dyrektywa ramowa w sprawie strategii morskiej) (Dz.U. L 164 z 25.6.2008, s. 19–40).

(iii) w kontekście środowiska wodnego – zanieczyszczenie w rozumieniu art. 2 pkt 33 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/60/WE⁶³;

- (ha) „ekosystem” oznacza dynamiczny zespół roślin, zwierząt, mikroorganizmów oraz ich nieożywione środowisko wspólnie tworzące jednostkę funkcjonalną;
- (hb) „usługi ekosystemowe” oznaczają bezpośredni lub pośredni wkład ekosystemów w gospodarcze, społeczne, kulturalne i inne korzyści, które ludzie czerpią z ekosystemów;
- (hc) „bioróżnorodność” oznacza zróżnicowanie organizmów żywych dowolnego pochodzenia, w tym z ekosystemów lądowych, morskich i innych ekosystemów wodnych oraz zespołów ekologicznych, do których należą; to zróżnicowanie obejmuje różnorodność w obrębie gatunku, między gatunkami i między ekosystemami;
- (j) „efektywność energetyczna” oznacza bardziej efektywne wykorzystanie energii na wszystkich etapach łańcucha energetycznego, od produkcji po końcowe zużycie zgodnie z dyrektywą 2012/27/UE;
- (k) „dobry stan środowiska” oznacza dobry stan środowiska w rozumieniu art. 3 pkt 5 dyrektywy 2008/56/WE;
- (ka) „dobry stan” oznacza dobry stan chemiczny i dobry stan ekologiczny w przypadku wód powierzchniowych oraz dobry stan chemiczny i dobry stan ilościowy w przypadku wód podziemnych, sklasyfikowane zgodnie z załącznikiem V do dyrektywy 2000/60/WE, dyrektywy 2008/105/WE i dyrektywa 2006/118/WE;
- (kb) „dobry potencjał ekologiczny” oznacza stan silnie zmienionej lub sztucznej części wód, sklasyfikowany zgodnie z załącznikiem V do dyrektywy 2000/60/WE;
- (l) „wody morskie” oznaczają wody morskie zdefiniowane w art. 3 pkt 1 dyrektywy 2008/56/UE;
- (m) „wody powierzchniowe” i „wody podziemne” mają takie samo znaczenie jak w art. 2 pkt 1 i 2 dyrektywy 2000/60/WE⁶⁴;
- (o) „właściwy organ” oznacza organ krajowy wyznaczony przez państwo członkowskie do nadzorowania, czy uczestnicy rynków finansowych przestrzegają wymogów niniejszego rozporządzenia.

⁶³ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/60/WE z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (ramowa dyrektywa wodna) (Dz.U. L 327 z 22.12.2000, s. 1–73).

⁶⁴ Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz.U. L 327 z 22.12.2000, s. 1).

Rozdział II

Zrównoważona środowiskowo działalność gospodarcza

Artykuł 3

Kryteria zrównoważonej środowiskowo działalności gospodarczej

Daną działalność gospodarczą uznaje się za zrównoważoną środowiskowo, jeżeli działalność ta spełnia wszystkie następujące kryteria:

- a) istotnie przyczynia się – zgodnie z art. 6–11 – do realizacji co najmniej jednego z celów środowiskowych określonych w art. 5, poprzez umożliwianie uzyskiwania w ramach innej działalności dużo lepszych wyników środowiskowych w odniesieniu do co najmniej jednego celu środowiskowego;
- b) nie narusza poważnie żadnego z celów środowiskowych określonych w art. 5 zgodnie z art. 12;
- c) jest prowadzona zgodnie z minimalnymi gwarancjami określonymi w art. 13;
- d) spełnia techniczne kryteria kwalifikacji, które Komisja określiła zgodnie z art. 6 ust. 2, art. 7 ust. 2, art. 8 ust. 2, art. 9 ust. 2, art. 10 ust. 2 i art. 11 ust. 2.

Artykuł 4

Stosowanie kryteriów zrównoważonej środowiskowo działalności gospodarczej

1. Państwa członkowskie stosują – jako podstawę i minimalne wymogi – określone w art. 3 i 5 kryteria służące ustaleniu, czy dana działalność gospodarcza jest zrównoważona środowiskowo, na potrzeby jakichkolwiek środków, innych niż środki fiskalne, nakładających wymogi na uczestników rynków finansowych lub emitentów w odniesieniu do produktów finansowych lub obligacji korporacyjnych, które są udostępniane jako zrównoważone środowiskowo.
2. W przypadku gdy uczestnicy rynków finansowych udostępniają produkty finansowe jako zrównoważone inwestycje przyczyniające się do realizacji celu środowiskowego, zgodnie z art. 2 lit. q) rozporządzenia XYZ/2019 w sprawie ujawniania informacji związanych ze zrównoważonym rozwojem w sektorze usług finansowych, ust. 2a niniejszego artykułu ma zastosowanie do informacji, które mają być ujawniane zgodnie z art. 9 ust. 1, 2 i 3, art. 10 ust. 1, art. 11 ust. 1 i art. 13 ust. 1 rozporządzenia XYZ/2019.
 - 2a. Uczestnicy rynków finansowych ujawniają, w jaki sposób i w jakim stopniu dana inwestycja spełnia kryteria zrównoważonej środowiskowo działalności gospodarczej określone w art. 3 i 5. Informacje te pozwalają inwestorom określić udział inwestycji, z których finansuje się zrównoważoną środowiskowo działalność gospodarczą, jako odsetek wszystkich inwestycji wybranych w odniesieniu do danego produktu finansowego.
 - 2b. W przypadku gdy uczestnicy rynków finansowych uznają, że działalność gospodarcza, która nie spełnia technicznych kryteriów kwalifikacji ustanowionych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem lub w odniesieniu do której takie kryteria nie zostały jeszcze określone,

powinna zostać uznana za zrównoważoną środowiskowo, mogą o tym powiadomić platformę ds. zrównoważonego finansowania („platformę”).

- 2c. EUNB, EIOPA i ESMA – za pośrednictwem Wspólnego Komitetu Europejskich Urzędów Nadzoru („Wspólnego Komitetu”) – opracowują projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu doprecyzowania szczegółów prezentacji i treści informacji, o których mowa w art. 4 ust. 2a niniejszego rozporządzenia, i uzupełniające projekty opracowane zgodnie z art. 9 ust. 5, art. 10 ust. 2, art. 11 ust. 4 i art. 13 ust. 2 rozporządzenia XYZ/2019 w sprawie ujawniania informacji związanych ze zrównoważonym rozwojem w sektorze usług finansowych.

Przy opracowywaniu projektu regulacyjnych standardów technicznych EUNB, EIOPA i ESMA biorą pod uwagę różne rodzaje produktów finansowych, ich cele oraz różnice pomiędzy tymi produktami finansowymi, a także cel polegający na ujawnianiu informacji, które są dokładne, jasne, proste, zwarte i niewprowadzające w błąd.

EUNB, EIOPA i ESMA przedstawia Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych w terminie do ... [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę przypadającą 12 miesięcy po dacie wejścia niniejszego rozporządzenia w życie].

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzeń: (UE) nr 1093/2010, (UE) nr 1094/2010 i (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 5 *Cele środowiskowe*

Do celów niniejszego rozporządzenia określa się następujące cele środowiskowe:

- 1) łagodzenie zmiany klimatu;
- 2) przystosowywanie się do zmiany klimatu;
- 3) zrównoważone wykorzystywanie i ochrona zasobów wodnych i morskich;
- 4) przejście na gospodarkę o obiegu zamkniętym, zapobieganie powstawaniu odpadów i recykling;
- 5) zapobieganie zanieczyszczeniu i jego kontrola;
- 6) ochrona i odbudowa bioróżnorodności i ekosystemów.

Artykuł 6 *Istotny wkład w łagodzenie zmiany klimatu*

1. Daną działalność gospodarczą uznaje się za mającą istotny wkład w łagodzenie zmiany klimatu, jeżeli działalność ta w istotny sposób przyczynia się do ustabilizowania stężenia gazów cieplarnianych w atmosferze na poziomie pozwalającym zapobiec groźnej antropogenicznej ingerencji w system klimatyczny poprzez niedopuszczanie do powstania emisji, ograniczanie ich lub zwiększanie pochłaniania gazów cieplarnianych za pomocą jednego z poniższych środków, w tym poprzez innowację procesową lub produktową, zgodnie z długoterminowymi celami dotyczącymi temperatury określonymi w porozumieniu paryskim:

- a) wytwarzanie, przekazywanie, przechowywanie, dystrybuowanie lub wykorzystywanie energii ze źródeł odnawialnych, zgodnie z dyrektywą (UE) 2018/2001⁶⁵, lub energii neutralnej dla klimatu (w tym energii neutralnej pod względem emisji dwutlenku węgla), również poprzez wykorzystywanie innowacyjnych technologii mogących przynieść znaczne oszczędności w przyszłości lub poprzez niezbędne wzmocnienie lub rozbudowę sieci;
- b) poprawa efektywności energetycznej;
- c) zwiększenie mobilności ekologicznej lub neutralnej dla klimatu;
- d) przejście na wykorzystywanie źródeł odnawialnych i materiałów odnawialnych;
- e) zwiększenie stosowania wychwytywania i składowania dwutlenku węgla zgodnie z dyrektywą 2009/31/WE oraz wychwytywania i wykorzystywania dwutlenku węgla;
- f) stopniowe wycofywanie antropogenicznych emisji gazów cieplarnianych, w szczególności pochodzących ze stałych paliw kopalnych;
- g) stworzenie infrastruktury energetycznej wymaganej do obniżenia emisyjności systemów energetycznych;
- h) produkowanie czystych i wydajnych paliw ze źródeł odnawialnych lub neutralnych pod względem emisji dwutlenku węgla;
- i) wzmocnienie lądowych pochłaniaczy dwutlenku węgla.

1a. Do celów ust. 1 działalność gospodarczą uznaje się za mającą istotny wkład w łagodzenie zmiany klimatu również wtedy, gdy wspiera przejście na gospodarkę neutralną dla klimatu, prowadzi do znacznego obniżenia emisji, osiąga dużo lepsze wyniki środowiskowe w porównaniu do średniej branżowej i skutkuje uniknięciem uzależnienia od wysokoemisyjności podczas cyklu finansowanej działalności gospodarczej.

2. Komisja przyjmuje akt delegowany zgodnie z art. 16, a przed jego przyjęciem uzyskuje od platformy wszelką niezbędną wiedzę fachową w odniesieniu do technicznych kryteriów kwalifikacji, a także ocenia wdrożenie kryteriów z uwzględnieniem wyników ich stosowania przez uczestników rynków finansowych oraz przyjęcia tych kryteriów na rynkach kapitałowych i wpływu na te rynki; Komisja przyjmuje ten akt delegowany w celu:

- a) uzupełnienia ust. 1 i 1a, aby ustanowić techniczne kryteria kwalifikacji określające, pod jakimi warunkami daną działalność gospodarczą uznaje się – do celów niniejszego rozporządzenia – za mającą istotny wkład w łagodzenie zmiany klimatu, w odniesieniu do:

(i) klasyfikacji sektorowej i kategorii danej działalności gospodarczej;

⁶⁵ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 82–209).

- (ii) kryteriów mających zastosowanie do danej działalności gospodarczej; oraz
 - (iii) parametrów stosowanych do pomiaru efektywności środowiskowej danej działalności gospodarczej, w tym określenia granic tego pomiaru.
- b) uzupełnienia art. 12, aby ustanowić techniczne kryteria kwalifikacji służące ustaleniu, dla każdego odpowiedniego celu środowiskowego, czy daną działalność gospodarczą, w odniesieniu do której ustanowiono kryteria kwalifikacji zgodnie z lit. a) niniejszego ustępu, uznaje się do celów niniejszego rozporządzenia za poważnie naruszającą co najmniej jeden z tych celów.
3. Komisja ustanawia techniczne kryteria kwalifikacji, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, w jednym akcie delegowanym, biorąc pod uwagę wymogi określone w art. 14.
4. Komisja przyjmuje – w ramach aktu delegowanego, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu – akty wykonawcze w celu określenia progów ilościowych lub jakościowych lub ilościowo–jakościowych, których należy przestrzegać w ramach danej działalności gospodarczej, aby działalność ta została uznana za zrównoważoną środowiskowo.
- Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 16a.
5. Komisja przyjmuje akt delegowany i akt wykonawczy, o których mowa w ust. 2, 3 i 4, do dnia 31 grudnia 2021 r. w celu zapewnienia ich wejścia w życie w dniu 31 grudnia 2022 r.

Artykuł 7

Istotny wkład w przystosowywanie się do zmiany klimatu

1. Daną działalność gospodarczą uznaje się za mającą istotny wkład w przystosowywanie się do zmiany klimatu, jeżeli:
- a) niekorzystne skutki obecnych i spodziewanych przyszłych warunków klimatycznych albo ryzyko związane z niekorzystnymi skutkami zmiany klimatu dla tej działalności zostają istotnie ograniczone, bez zwiększenia narażenia innego środowiska lub innych działań na skutki związane ze zmianą klimatu;
 - b) działalność ta istotnie przyczynia się do zapobiegania niekorzystnym skutkom obecnych i spodziewanych przyszłych warunków klimatycznych albo ryzyku związanemu z niekorzystnymi skutkami zmiany klimatu albo ogranicza te skutki lub ryzyko, bez zwiększenia narażenia innego środowiska lub innych działań na te skutki.
- 1a. Działalność gospodarcza, o której mowa w ust. 1 lit. a) i b), wnosi istotny wkład w przystosowywanie się do zmiany klimatu za pomocą jednego z następujących środków:
- a) zapobieganie negatywnym skutkom zmiany klimatu związanym z lokalizacją i kontekstem dla działalności gospodarczej, a także ograniczanie tych skutków. Skutki te są oceniane i szeregowane pod względem ważności przy użyciu najlepszych spośród dostępnych prognoz klimatycznych;

- b) zapobieganie negatywnym skutkom, które zmiana klimatu może wywierać na środowisko naturalne i zbudowane, w którym prowadzona jest dana działalność gospodarcza. Skutki te są oceniane i szeregowane pod względem ważności przy użyciu najlepszych spośród dostępnych prognoz klimatycznych.
2. Komisja przyjmuje akt delegowany zgodnie z art. 16, a przed jego przyjęciem uzyskuje od platformy wszelką niezbędną wiedzę fachową w odniesieniu do technicznych kryteriów kwalifikacji i ocenia wdrożenie kryteriów z uwzględnieniem, a także ocenia wdrożenie kryteriów z uwzględnieniem wyników ich stosowania przez uczestników rynków finansowych oraz przyjęcia tych kryteriów na rynkach kapitałowych i wpływu na te rynki; Komisja przyjmuje ten akt delegowany w celu:
- a) uzupełnienia ust. 1 i 1a, aby ustanowić techniczne kryteria kwalifikacji określające, pod jakimi warunkami daną działalność gospodarczą uznaje się – do celów niniejszego rozporządzenia – za mającą istotny wkład w przystosowywanie się do zmiany klimatu, w odniesieniu do:
 - (i) klasyfikacji sektorowej i kategorii danej działalności gospodarczej;
 - (ii) kryteriów mających zastosowanie do danej działalności gospodarczej; oraz
 - (iii) parametrów stosowanych do pomiaru efektywności środowiskowej danej działalności gospodarczej, w tym określenia granic tego pomiaru.
 - b) uzupełnienia art. 12, aby ustanowić techniczne kryteria kwalifikacji służące ustaleniu, dla każdego odpowiedniego celu środowiskowego, czy daną działalność gospodarczą, w odniesieniu do której ustanowiono kryteria kwalifikacji zgodnie z lit. a) niniejszego ustępu, uznaje się do celów niniejszego rozporządzenia za poważnie naruszającą co najmniej jeden z tych celów.
3. Komisja ustanawia techniczne kryteria kwalifikacji, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, w jednym akcie delegowanym, biorąc pod uwagę wymogi określone w art. 14.
4. Komisja przyjmuje – w ramach aktu delegowanego, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu – akty wykonawcze w celu określenia progów ilościowych lub jakościowych lub ilościowo–jakościowych, których należy przestrzegać w ramach danej działalności gospodarczej, aby działalność ta została uznana za zrównoważoną środowiskowo. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 16a.
5. Komisja przyjmuje akt delegowany i akt wykonawczy, o których mowa w ust. 2, 3 i 4, do dnia 31 grudnia 2021 r. w celu zapewnienia ich wejścia w życie w dniu 31 grudnia 2022 r.

Artykuł 8

Istotny wkład w zrównoważone wykorzystywanie i ochronę zasobów wodnych i morskich

1. Daną działalność gospodarczą uznaje się za mającą istotny wkład w zrównoważone wykorzystywanie i ochronę zasobów wodnych i morskich, jeżeli działalność ta istotnie przyczynia się do ulepszenia lub zapobiegania pogorszeniu stanu jednolitych części wód,

w tym wód powierzchniowych i wód podziemnych, lub do ulepszenia lub zapobiegania pogorszeniu stanu środowiska wód morskich za pomocą jednego z następujących środków:

- a) ochrona środowiska przed niekorzystnymi skutkami przepływu zrzutów ścieków komunalnych i przemysłowych, w tym poprzez zapewnienie odpowiedniego zbierania, oczyszczania i odprowadzania ścieków komunalnych i przemysłowych;
- b) ochrona zdrowia ludzkiego przed niekorzystnymi skutkami wszelkiego zanieczyszczenia wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi dzięki zapewnieniu, by woda była wolna od wszelkich mikroorganizmów, pasożytów i substancji, które stanowią potencjalne zagrożenie dla zdrowia ludzi, a także zwiększenie dostępu obywateli do czystej wody pitnej;
- c) [skreślony]
- d) poprawa gospodarki wodnej i efektywności zużycia wody, w tym skuteczniejsze zapobieganie pogorszeniu się stanu ekosystemów wodnych, ochrona i podniesienie tego stanu, promowanie zrównoważonego wykorzystywania wody oparte na długoterminowej ochronie dostępnych zasobów wodnych, zapewnianie stopniowego ograniczania emisji zanieczyszczeń do wód powierzchniowych i wód podziemnych lub przyczynianie się do łagodzenia skutków powodzi i susz lub jakakolwiek inna działalność, która ma na celu ochronę lub poprawę stanu jakościowego i ilościowego jednolitych części wód;
- e) zapewnienie zrównoważonego wykorzystania morskich ekosystemów, zasobów, towarów i usług dzięki ochronie i zachowaniu środowiska morskiego oraz zapobieganiu jego degradacji lub odbudowa ekosystemów morskich w obszarach, w których zostały naruszone.

2. Komisja przyjmuje akt delegowany zgodnie z art. 16, a przed jego przyjęciem uzyskuje od platformy wszelką niezbędną wiedzę fachową w odniesieniu do technicznych kryteriów kwalifikacji, a także ocenia wdrożenie kryteriów z uwzględnieniem wyników ich stosowania przez uczestników rynków finansowych oraz przyjęcia tych kryteriów na rynkach kapitałowych i wpływu na te rynki; Komisja przyjmuje ten akt delegowany w celu:

- a) uzupełnienia ust. 1, aby ustanowić techniczne kryteria kwalifikacji określające, pod jakimi warunkami daną działalność gospodarczą uznaje się – do celów niniejszego rozporządzenia – za mającą istotny wkład w zrównoważone wykorzystywanie i ochronę zasobów wodnych i morskich, w odniesieniu do:
 - (i) klasyfikacji sektorowej i kategorii danej działalności gospodarczej;
 - (ii) kryteriów mających zastosowanie do danej działalności gospodarczej; oraz
 - (iii) parametrów stosowanych do pomiaru efektywności środowiskowej danej działalności gospodarczej, w tym określenia granic tego pomiaru.
- b) uzupełnienia art. 12, aby ustanowić techniczne kryteria kwalifikacji służące ustaleniu, dla każdego odpowiedniego celu środowiskowego, czy daną działalność gospodarczą, w odniesieniu do której ustanowiono kryteria kwalifikacji zgodnie z lit. a) niniejszego ustępu, uznaje się do celów niniejszego rozporządzenia za poważnie naruszającą co najmniej jeden z tych celów.

3. Komisja ustanawia techniczne kryteria kwalifikacji, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, w jednym akcie delegowanym, biorąc pod uwagę wymogi określone w art. 14.
4. Komisja przyjmuje – w ramach aktu delegowanego, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu – akty wykonawcze w celu określenia progów ilościowych lub jakościowych lub ilościowo–jakościowych, których należy przestrzegać w ramach danej działalności gospodarczej, aby działalność ta została uznana za zrównoważoną środowiskowo. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 16a.
5. Komisja przyjmuje akt delegowany i akt wykonawczy, o których mowa w ust. 2, 3 i 4, do dnia 31 grudnia 2021 r. w celu zapewnienia ich wejścia w życie w dniu 31 grudnia 2022 r.

Artykuł 9

Istotny wkład w gospodarkę o obiegu zamkniętym oraz w zapobieganie powstawaniu odpadów i recykling

1. Daną działalność gospodarczą uznaje się za mającą istotny wkład w przejście na gospodarkę o obiegu zamkniętym, w tym zapobieganie powstawaniu odpadów i recykling, jeżeli działalność ta przyczynia się istotnie do realizacji tego celu środowiskowego za pomocą jednego z następujących środków:
 - a) bardziej efektywne wykorzystanie surowców w produkcji, m.in. poprzez ograniczenie zużycia surowców pierwotnych oraz zwiększenie zrównoważonego wykorzystywania produktów ubocznych i surowców wtórnych;
 - b) zwiększenie trwałości produktów, a także możliwości ich naprawy, ulepszenia lub ponownego użycia;
 - c) zwiększenie recyklingu produktów, w tym poszczególnych materiałów zawartych w produktach, m.in. poprzez zastąpienie lub ograniczone stosowanie produktów i materiałów, które nie nadają się do recyklingu;
 - d) istotne ograniczenie zawartości substancji niebezpiecznych w materiałach i produktach zgodnie z wymogami przepisów UE w całym cyklu życia, w tym poprzez zastąpienie ich bezpieczniejszymi alternatywami i usprawnienie identyfikowalności;
 - e) przedłużenie okresu użytkowania produktów, budynków, obiektów i infrastruktury, m.in. poprzez ich ponowne wykorzystanie, projektowanie z myślą o długim użytkowaniu, zmianę przeznaczenia, demontowanie, regenerację, ulepszenie, naprawę lub wspólne użytkowanie;
 - f) zwiększenie wykorzystania surowców wtórnych i podniesienie ich jakości, również poprzez wysokiej jakości recykling;
 - g) zapobieganie wytwarzaniu odpadów lub ograniczenie go;
 - h) intensyfikacja działań w zakresie przygotowania do ponownego użycia i recyklingu;
 - i) minimalizowanie spalania odpadów i unikanie unieszkodliwiania (w tym składowania) odpadów, zgodnie z zasadami hierarchii postępowania z odpadami określonej w art. 4 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE;

- j) unikanie zaśmiecania;
 - k) skuteczniejsze wykorzystywanie zasobów naturalnych dzięki stosowaniu środków zwiększających wydajność energetyczną i zasobooszczędność i przynoszących znaczne oszczędności.
2. Komisja przyjmuje akt delegowany zgodnie z art. 16, a przed jego przyjęciem uzyskuje od platformy wszelką niezbędną wiedzę fachową w odniesieniu do technicznych kryteriów kwalifikacji, a także ocenia wdrożenie kryteriów z uwzględnieniem wyników ich stosowania przez uczestników rynków finansowych oraz przyjęcia tych kryteriów na rynkach kapitałowych i wpływu na te rynki; Komisja przyjmuje ten akt delegowany w celu:
- a) uzupełnienia ust. 1, aby ustanowić techniczne kryteria kwalifikacji określające, pod jakimi warunkami daną działalność gospodarczą uznaje się – do celów niniejszego rozporządzenia – za mającą istotny wkład w gospodarkę o obiegu zamkniętym, w tym w zapobieganie powstawaniu odpadów i recykling, w odniesieniu do:
 - (i) klasyfikacji sektorowej i kategorii danej działalności gospodarczej;
 - (ii) kryteriów mających zastosowanie do danej działalności gospodarczej; oraz
 - (iii) parametrów stosowanych do pomiaru efektywności środowiskowej danej działalności gospodarczej, w tym określenia granic tego pomiaru.
 - b) uzupełnienia art. 12, aby ustanowić techniczne kryteria kwalifikacji służące ustaleniu, dla każdego odpowiedniego celu środowiskowego, czy daną działalność gospodarczą, w odniesieniu do której ustanowiono kryteria kwalifikacji zgodnie z lit. a) niniejszego ustępu, uznaje się do celów niniejszego rozporządzenia za poważnie naruszającą co najmniej jeden z tych celów.
3. Komisja ustanawia techniczne kryteria kwalifikacji, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, w jednym akcie delegowanym, biorąc pod uwagę wymogi określone w art. 14.
4. Komisja przyjmuje – w ramach aktu delegowanego, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu – akty wykonawcze w celu określenia progów ilościowych lub jakościowych lub ilościowo–jakościowych, których należy przestrzegać w ramach danej działalności gospodarczej, aby działalność ta została uznana za zrównoważoną środowiskowo. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 16a.
5. Komisja przyjmuje akt delegowany i akt wykonawczy, o których mowa w ust. 2, 3 i 4, do dnia 31 grudnia 2021 r. w celu zapewnienia ich wejścia w życie w dniu 31 grudnia 2022 r.

Artykuł 10

Istotny wkład w zapobieganie zanieczyszczeniu i jego kontrolę

1. Daną działalność gospodarczą uznaje się za mającą istotny wkład w zapobieganie zanieczyszczeniu i jego kontrolę, jeżeli działalność ta przyczynia się istotnie do ochrony środowiska przed zanieczyszczeniem za pomocą jednego z następujących środków:
 - a) zapobieganie emisji zanieczyszczeń – innych niż emisje gazów cieplarnianych – do powietrza, wody lub ziemi lub ograniczanie tych emisji;
 - b) poprawa jakości powietrza, wody lub gleby na obszarach, na których prowadzona jest dana działalność gospodarcza, przy jednoczesnym minimalizowaniu negatywnych skutków i zagrożeń dla zdrowia ludzi i dla środowiska;
 - c) zapobieganie niekorzystnym skutkom dla zdrowia ludzi i dla środowiska wynikającym z produkcji, stosowania i unieszkodliwiania chemikaliów;
 - d) sprzątanie terenów zaśmieconych i usuwanie innych rodzajów zanieczyszczenia.

2. Komisja przyjmuje akt delegowany zgodnie z art. 16, a przed jego przyjęciem uzyskuje od platformy wszelką niezbędną wiedzę fachową w odniesieniu do technicznych kryteriów kwalifikacji, a także ocenia wdrożenie kryteriów z uwzględnieniem wyników ich stosowania przez uczestników rynków finansowych oraz przyjęcia tych kryteriów na rynkach kapitałowych i wpływu na te rynki; Komisja przyjmuje ten akt delegowany w celu:
 - a) uzupełnienia ust. 1, aby ustanowić techniczne kryteria kwalifikacji określające, pod jakimi warunkami daną działalność gospodarczą uznaje się – do celów niniejszego rozporządzenia – za mającą istotny wkład w zapobieganie zanieczyszczeniu i jego kontrolę, w odniesieniu do:
 - (i) klasyfikacji sektorowej i kategorii danej działalności gospodarczej;
 - (ii) kryteriów mających zastosowanie do danej działalności gospodarczej; oraz
 - (iii) parametrów stosowanych do pomiaru efektywności środowiskowej danej działalności gospodarczej, w tym określenia granic tego pomiaru.

 - b) uzupełnienia art. 12, aby ustanowić techniczne kryteria kwalifikacji służące ustaleniu, dla każdego odpowiedniego celu środowiskowego, czy daną działalność gospodarczą, w odniesieniu do której ustanowiono kryteria kwalifikacji zgodnie z lit. a) niniejszego ustępu, uznaje się do celów niniejszego rozporządzenia za poważnie naruszającą co najmniej jeden z tych celów.

3. Komisja ustanawia techniczne kryteria kwalifikacji, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, w jednym akcie delegowanym, biorąc pod uwagę wymogi określone w art. 14.

4. Komisja przyjmuje – w ramach aktu delegowanego, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu – akty wykonawcze w celu określenia progów ilościowych lub jakościowych lub ilościowo–jakościowych, których należy przestrzegać w ramach danej działalności gospodarczej, aby działalność ta została uznana za zrównoważoną środowiskowo. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 16a.
5. Komisja przyjmuje akt delegowany i akt wykonawczy, o których mowa w ust. 2, 3 i 4, do dnia 31 grudnia 2021 r. w celu zapewnienia ich wejścia w życie w dniu 31 grudnia 2022 r.

Artykuł 11

Istotny wkład w ochronę i odbudowę bioróżnorodności i ekosystemów

1. Do celów niniejszego rozporządzenia daną działalność gospodarczą uznaje się za mającą istotny wkład w ochronę i odbudowę bioróżnorodności i ekosystemów, jeżeli działalność ta przyczynia się istotnie do ochrony, zachowania i zwiększenia bioróżnorodności oraz usług ekosystemowych, zgodnie z odpowiednimi unijnymi instrumentami ustawodawczymi i pozaustawodawczymi, za pomocą jednego z następujących środków:
 - a) zachowanie przyrody i bioróżnorodności, w tym ochrona i poprawa stanu zachowania siedlisk i gatunków, odbudowa ekosystemów lądowych, morskich i wodnych w celu poprawy ich stanu i zwiększenia ich zdolności do świadczenia usług;
 - b) zrównoważone użytkowanie gruntów i gospodarowanie nimi, w tym odpowiednia ochrona bioróżnorodności gleby, neutralność degradacji gruntów i remediacja terenów zanieczyszczonych;
 - c) zrównoważone praktyki rolnicze, w tym praktyki, które przyczyniają się do utrzymania lub zwiększenia bioróżnorodności lub do powstrzymania degradacji gleby i innych ekosystemów, wylesiania i utraty siedlisk lub do zapobiegania tym procesom;
 - d) praktyki w zakresie zrównoważonej gospodarki leśnej.
2. Komisja przyjmuje akt delegowany zgodnie z art. 16, a przed jego przyjęciem uzyskuje od platformy wszelką niezbędną wiedzę fachową w odniesieniu do technicznych kryteriów kwalifikacji i ocenia wdrożenie kryteriów z uwzględnieniem, a także ocenia wdrożenie kryteriów z uwzględnieniem wyników ich stosowania przez uczestników rynków finansowych oraz przyjęcia tych kryteriów na rynkach kapitałowych i wpływu na te rynki; Komisja przyjmuje ten akt delegowany w celu:
 - a) uzupełnienia ust. 1, aby ustanowić techniczne kryteria kwalifikacji określające, pod jakimi warunkami daną działalność gospodarczą uznaje się – do celów niniejszego rozporządzenia – za mającą istotny wkład w ochronę i w odbudowę bioróżnorodności i ekosystemów, w odniesieniu do:
 - (i) klasyfikacji sektorowej i kategorii danej działalności gospodarczej;
 - (ii) kryteriów mających zastosowanie do danej działalności gospodarczej; oraz

- (iii) parametrów stosowanych do pomiaru efektywności środowiskowej danej działalności gospodarczej, w tym określenia granic tego pomiaru.
 - b) uzupełnienia art. 12, aby ustanowić techniczne kryteria kwalifikacji służące ustaleniu, dla każdego odpowiedniego celu środowiskowego, czy daną działalność gospodarczą, w odniesieniu do której ustanowiono kryteria kwalifikacji zgodnie z lit. a) niniejszego ustępu, uznaje się do celów niniejszego rozporządzenia za poważnie naruszającą co najmniej jeden z tych celów.
3. Komisja ustanawia techniczne kryteria kwalifikacji, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, w jednym akcie delegowanym, biorąc pod uwagę wymogi określone w art. 14.
 4. Komisja przyjmuje – w ramach aktu delegowanego, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu – akty wykonawcze w celu określenia progów ilościowych lub jakościowych lub ilościowo–jakościowych, których należy przestrzegać w ramach danej działalności gospodarczej, aby działalność ta została uznana za zrównoważoną środowiskowo. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 16a.
 5. Komisja przyjmuje akt delegowany i akt wykonawczy, o których mowa w ust. 2, 3 i 4, do dnia 31 grudnia 2021 r. w celu zapewnienia ich wejścia w życie w dniu 31 grudnia 2022 r.

Artykuł 12

Poważne naruszanie celów środowiskowych

Do celów art. 3 lit. b) daną działalność gospodarczą uznaje się za poważnie naruszającą:

- a) łagodzenie zmiany klimatu, jeżeli działalność ta prowadzi do znaczących emisji gazów cieplarnianych;
- b) przystosowywanie się do zmiany klimatu, jeżeli działalność ta prowadzi do nasilenia niekorzystnych skutków obecnych i spodziewanych warunków klimatycznych dla środowiska naturalnego i zbudowanego, w którym prowadzona jest działalność gospodarcza, oraz poza tym środowiskiem;
- c) zrównoważone wykorzystywanie i ochronę zasobów wodnych i morskich, jeżeli działalność ta szkodzi dobremu stanowi lub, w stosownym przypadku, dobremu potencjałowi ekologicznemu jednolitych części wód, w tym wód powierzchniowych i wód podziemnych, lub dobremu stanowi środowiska wód morskich;
- d) przejście do gospodarki o obiegu zamkniętym, w tym zapobieganie powstawaniu odpadów i recyklingu, jeżeli działalność ta prowadzi do znaczącego braku efektywności w wykorzystaniu materiałów na przynajmniej jednym z etapów cyklu życia produktów, również pod względem trwałości produktów, a także możliwości ich naprawy, ulepszenia, ponownego użycia lub recyklingu; lub jeżeli działalność ta prowadzi do znacznego zwiększenia wytwarzania, spalania lub unieszkodliwiania

(w tym składowania) odpadów bez stosowania priorytetów hierarchii postępowania z odpadami określonej w art. 4 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE;

- e) zapobieganie zanieczyszczeniu i jego kontrolę, jeżeli działalność ta prowadzi do znaczącego wzrostu emisji zanieczyszczeń do powietrza, wody lub ziemi w porównaniu z sytuacją sprzed rozpoczęcia tej działalności;
- f) ochronę i odbudowę bioróżnorodności i ekosystemów, jeżeli działalność ta w znacznym stopniu szkodzi stanowi siedlisk i gatunków oraz zapewnieniu lub utrzymaniu dobrego stanu ekosystemów i świadczonych przez nie usług, lub jeżeli działalność jest szkodliwa dla stanu zachowania siedlisk i gatunków objętych zakresem zainteresowania Wspólnoty zgodnie z dyrektywą 92/43/EWG⁶⁶ i dyrektywą 2009/147/WE⁶⁷.

Artykuł 13 *Minimalne gwarancje*

Minimalne gwarancje, o których mowa w art. 3 lit. c), są to procedury stosowane przez przedsiębiorstwo prowadzące działalność gospodarczą, które mają zapewnić przestrzeganie Wytycznych OECD dla przedsiębiorstw wielonarodowych oraz Wytycznych ONZ dotyczących biznesu i praw człowieka, w tym zasad i praw określonych w ośmiu podstawowych konwencjach wskazanych w Deklaracji Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącej podstawowych zasad i praw w pracy oraz Międzynarodowej karcie praw człowieka.

Artykuł 14 *Wymogi dotyczące technicznych kryteriów kwalifikacji*

1. Techniczne kryteria kwalifikacji przyjęte zgodnie z art. 6 ust. 2 i 4, art. 7 ust. 2 i 4, art. 8 ust. 2 i 4, art. 9 ust. 2 i 4, art. 10 ust. 2 i 4 i art. 11 ust. 2 i 4:
 - a) określają najistotniejsze potencjalne wkłady w realizację danego celu środowiskowego, z poszanowaniem zasady neutralności technologicznej i z uwzględnieniem krótko- i długoterminowych skutków danej działalności gospodarczej;
 - b) określają minimalne wymogi, które należy spełnić, aby uniknąć poważnego naruszenia któregoś z odnośnych celów środowiskowych, z uwzględnieniem krótko- i długoterminowych skutków danej działalności gospodarczej;
 - c) są ilościowe i w miarę możliwości zawierają progi, a w przeciwnym razie mają charakter jakościowy;

⁶⁶ Dyrektywa Rady 92/43/EWG w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory.

⁶⁷ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa.

- d) w stosownych przypadkach opierają się na unijnych systemach oznakowania i certyfikacji, unijnych metodach oceny śladu środowiskowego oraz unijnych systemach klasyfikacji statystycznej, a także uwzględniają wszelkie odpowiednie obowiązujące przepisy Unii;
 - e) opierają się na jednoznacznych dowodach naukowych oraz uwzględniają, w stosownych przypadkach, zasadę ostrożności określoną w art. 191 TFUE;
 - f) uwzględniają skutki środowiskowe samej działalności gospodarczej, jak również produktów i usług oferowanych w ramach tej działalności gospodarczej, zwłaszcza poprzez analizę ich wytwarzania, użytkowania i wycofywania z eksploatacji;
 - g) uwzględniają charakter i skalę działalności gospodarczej, w tym ewentualny wspomagający charakter działalności, o której mowa w art. 3 lit. a), oraz działań wspierających przejście do gospodarki neutralnej pod względem emisji dwutlenku węgla zgodnie z art. 6 ust. 1a;
 - h) uwzględniają wpływ, jaki może wywrzeć na rynek przejście do bardziej zrównoważonej gospodarki, w tym ryzyko, że skutkiem tego przejścia niektóre aktywa mogą zostać osierocone, a także ryzyko stworzenia niespójnych zachęt do zrównoważonego inwestowania;
 - i) obejmują wszystkie istotne rodzaje działalności gospodarczej w danym sektorze i zapewniają, aby były one traktowane jednakowo, jeśli ich wkład netto w realizację co najmniej jednego celu środowiskowego określonego w art. 5 niniejszego rozporządzenia jest taki sam, z myślą o uniknięciu zakłóceń konkurencji na rynku;
 - j) są sformułowane w sposób ułatwiający weryfikację zgodności z tymi kryteriami.
2. Techniczne kryteria kwalifikacji, o których mowa w ust. 1, obejmują również kryteria dotyczące działalności związanej z przejściem na czystą energię, w szczególności w dziedzinie efektywności energetycznej i energii ze źródeł odnawialnych, w takim zakresie, w jakim działalność ta istotnie przyczynia się do realizacji któregośkolwiek z celów środowiskowych.
3. Techniczne kryteria kwalifikacji, o których mowa w ust. 1, obejmują również kryteria dotyczące działalności związanych z przejściem na ekologiczną lub neutralną dla klimatu mobilność, w szczególności dzięki przesunięciom międzygałęziowym, środkom efektywności energetycznej i paliwom alternatywnym, w zakresie, w jakim działalność ta istotnie przyczynia się do realizacji któregośkolwiek z celów środowiskowych.
4. Komisja regularnie dokonuje przeglądu technicznych kryteriów kwalifikacji, o których mowa w ust. 1, oraz w stosownym przypadku zmienia akty delegowane przyjęte zgodnie z niniejszym rozporządzeniem w świetle postępu naukowego i technicznego.

Artykuł 15

Platforma ds. zrównoważonego finansowania

1. Komisja ustanawia platformę ds. zrównoważonego finansowania („platformę”), która składa się z:
- a) przedstawicieli:
 - (i) Europejskiej Agencji Środowiska;

- (ii) europejskich urzędów nadzoru;
- (iii) Europejskiego Banku Inwestycyjnego i Europejskiego Funduszu Inwestycyjnego;
- b) ekspertów reprezentujących odpowiednie zainteresowane strony z sektora prywatnego, w tym podmioty rynku finansowego i niefinansowego oraz sektory przedsiębiorstw, które reprezentują odpowiednie branże;
- c) ekspertów działających we własnym imieniu, z udokumentowaną wiedzą i doświadczeniem w dziedzinach objętych niniejszym rozporządzeniem;
- d) ekspertów reprezentujących środowiska akademickie, w tym uniwersytety, instytuty badawcze i inne organizacje naukowe, w tym ekspertów z globalną wiedzą specjalistyczną;
- e) ekspertów reprezentujących społeczeństwo obywatelskie, w tym ekspertów posiadających wiedzę specjalistyczną w dziedzinie ochrony środowiska, spraw społecznych, pracowniczych i zarządzania.

2. Platforma:

- a) doradza Komisji w kwestii technicznych kryteriów kwalifikacji, o których mowa w art. 14, a także w kwestii ewentualnej potrzeby aktualizacji tych kryteriów, w stosownych przypadkach z uwzględnieniem wyników ich stosowania;
- b) analizuje skutki technicznych kryteriów kwalifikacji pod względem potencjalnych kosztów i korzyści płynących z ich stosowania;
- c) pomaga Komisji w analizie wniosków zainteresowanych stron w sprawie opracowania lub zmiany technicznych kryteriów kwalifikacji dla danej działalności gospodarczej;
- ca) w ramach doradzania Komisji i analizy skutków technicznych kryteriów kwalifikacji przedstawia argumenty i uzasadnienie dotyczące rodzajów działalności gospodarczej przeanalizowanych i objętych technicznymi kryteriami kwalifikacji lub w przypadku gdy dana działalność gospodarcza nie zostanie objęta technicznymi kryteriami kwalifikacji, przedstawia argumenty i uzasadnienie tej decyzji;
- d) doradza Komisji w kwestii przydatności technicznych kryteriów kwalifikacji do ewentualnych dalszych zastosowań;
- da) doradza Komisji w kwestii przydatności technicznych kryteriów kwalifikacji do ewentualnych dalszych zastosowań w odniesieniu do regionów i warunków środowiskowych poza terytorium Unii;
- e) monitoruje przepływy finansowe w kierunku zrównoważonych inwestycji i składa Komisji regularne sprawozdania na ten temat;
- f) doradza Komisji w kwestii ewentualnej konieczności zmiany niniejszego rozporządzenia;
- g) prowadzi konsultacje z zainteresowanymi stronami z zewnątrz, w tym z najważniejszymi przedstawicielami odnośnego sektora przemysłu;
- h) doradza Komisji w kwestii funkcjonowania art. 13 i ewentualnej potrzeby uzupełnienia zawartych tam wymogów.

3. Platformie przewodniczy Komisja; platforma zostaje utworzona zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami dotyczącymi tworzenia i funkcjonowania grup eksperckich w Komisji.
4. Platforma powinna wykonywać swoje zadania zgodnie z zasadą przejrzystości. W stosownych terminach Komisja zapewnia grupie eksperckiej, o której mowa w art. 16b, dostęp do porządków obrad, protokołów posiedzeń, sprawozdań i ocen oraz wszelkich odnośnych materiałów platformy, które przedstawiono zgodnie z ust. 2.

Artykuł 15a
Właściwe organy

1. Państwa członkowskie wyznaczają właściwe organy odpowiedzialne za nadzór nad wypełnianiem obowiązku ujawniania informacji ustanowionego w art. 4 ust. 2 i 2a, które zgodnie z prawem krajowym mają wszystkie uprawnienia nadzorcze i dochodzeniowe niezbędne do wypełniania zadań przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu.
2. Do celów stosowania niniejszego rozporządzenia właściwe organy współpracują ze sobą i bez zbędnej zwłoki udostępniają sobie nawzajem informacje, które mają znaczenie w kontekście wykonywania przez te organy obowiązków na mocy niniejszego rozporządzenia oraz w kontekście korzystania przez te organy ze swoich uprawnień.

Artykuł 15b
Środki i kary

Państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące środków i kar mających zastosowanie w przypadku naruszenia art. 4 ust. 2 i 2a. Przewidziane środki i kary są skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

Artykuł 16
Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych i aktów wykonawczych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych i aktów wykonawczych, o których mowa w art. 6 ust. 2–5, art. 7 ust. 2–5, art. 8 ust. 2–5, art. 9 ust. 2–5, art. 10 ust. 2–5 i art. 11 ust. 2–5, powierza się Komisji na czas nieokreślony od dnia [data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia].
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 2, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych ani aktów wykonawczych.
4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.

5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
- 5a. Przed sporządzeniem aktów delegowanych Komisja konsultuje się w stosownych przypadkach z zainteresowanymi stronami, do których przepisy są kierowane, i prowadzi konsultacje publiczne.
6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 6 ust. 2–5, art. 7 ust. 2–5, art. 8 ust. 2–5, art. 9 ust. 2–5, art. 10 ust. 2–5 i art. 11 ust. 2–5 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie czterech miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.
7. Regulacyjny standard techniczny przyjęty na podstawie art. 4 ust. 2c nie ma zastosowania wcześniej niż akty delegowane, o których mowa w art. 6–11.

Artykuł 16a

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga grupa ekspertów ds. zrównoważonego finansowania z państw członkowskich. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł 16b

Grupa ekspertów z państw członkowskich

1. Grupa ekspertów ds. zrównoważonego finansowania z państw członkowskich (grupa ekspertów z państw członkowskich) doradza Komisji w kwestii adekwatności technicznych kryteriów kwalifikacji oraz podejścia przyjętego przez platformę, o której mowa w art. 15, co do opracowywania kryteriów zgodnie z art. 14.
2. Komisja przekazuje informacje państwom członkowskim w ramach regularnych posiedzeń grupy ekspertów w celu ułatwienia terminowej wymiany poglądów między państwami członkowskimi a Komisją, w szczególności w odniesieniu do najważniejszych rezultatów wypracowywanych przez platformę, takich jak nowe kryteria kwalifikacji lub ich istotne aktualizacje, lub projektów sprawozdań.
3. Przed przyjęciem i podczas opracowywania aktów delegowanych Komisja gromadzi wszelką niezbędną wiedzę fachową, w tym w drodze konsultacji z grupą ekspertów z państw członkowskich.

Komisja konsultuje każdy projekt aktu delegowanego z grupą ekspertów z państw członkowskich.

Grupa ekspertów z państw członkowskich otrzymuje projekty aktów delegowanych, projekty porządków obrad i wszelkie inne stosowne dokumenty z odpowiednim wyprzedzeniem umożliwiającym jej przygotowanie się.

Służby Komisji przedstawiają wnioski wyciągnięte z konsultacji z grupą ekspertów z państw członkowskich, w tym dotyczące tego, w jaki sposób służby zamierzają uwzględnić opinie grupy ekspertów. Wnioski te są zapisywane.

Jeżeli istotny element treści projektu aktu delegowanego jest w jakikolwiek sposób zmieniany, Komisja umożliwia grupie ekspertów zajęcie stanowiska w sprawie takiej zmienionej wersji, w stosownych przypadkach w formie pisemnej.

4. Grupa ekspertów z państw członkowskich działa jako komitet w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011, o którym mowa w art. 16.
5. Aby zapewnić równy dostęp do informacji, Parlament Europejski i Rada otrzymują wszystkie dokumenty w tym samym czasie co grupa ekspertów z państw członkowskich. Eksperti z państwa członkowskiego sprawującego prezydencję w Radzie automatycznie uzyskują dostęp do posiedzeń platformy, o której mowa w art. 15.

Rozdział III

Przepisy końcowe

Artykuł 17

Klauzula przeglądowa

1. Najpóźniej do dnia 31 grudnia 2022 r. i co trzy lata po tym terminie Komisja publikuje sprawozdanie dotyczące stosowania niniejszego rozporządzenia. W sprawozdaniu tym ocenia się:
 - a) postępy w wykonywaniu niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do opracowywania technicznych kryteriów kwalifikacji zrównoważonej środowiskowo działalności gospodarczej;
 - b) zasadność rozszerzenia zakresu stosowania niniejszego rozporządzenia na inne cele dotyczące zrównoważoności, w szczególności na cele społeczne;
 - c) stosowanie definicji zrównoważonych środowiskowo inwestycji w prawie Unii, a także na szczeblu państw członkowskich, w tym zasadność utworzenia mechanizmu weryfikacji zgodności z kryteriami określonymi w niniejszym rozporządzeniu.
 - d) celowość zapewnienia standardowej metodyki oceny skutków środowiskowych działalności gospodarczej, która przyczynia się do realizacji celu środowiskowego, ale nie została jeszcze uznana za zrównoważoną środowiskowo zgodnie z art. 3 niniejszego rozporządzenia.

- 1a. Do grudnia 2023 r., a następnie co trzy lata, Komisja publikuje sprawozdanie na temat ewentualnej potrzeby zmiany i uzupełnienia określonych w niniejszym rozporządzeniu kryteriów służących ustaleniu, czy dana działalność gospodarcza jest zrównoważona środowiskowo.
2. Do grudnia 2022 r. Komisja opublikuje sprawozdanie na temat funkcjonowania platformy i grupy ekspertów z państw członkowskich, w którym w szczególności ocenia oszczędność kosztową, przejrzystość, zarządzanie przy zapewnieniu wystarczających zasobów i organizację zadań, o których mowa w art. 15 i 16b.
3. Do lipca 2022 r. Komisja opublikuje sprawozdanie na temat funkcjonowania niniejszego rozporządzenia, w szczególności na temat wpływu ograniczeń zakresu stosowania niniejszego rozporządzenia i innych stosownych ram prawnych UE w odniesieniu do:
 - a) przepływu kapitału do przedsiębiorstw prywatnych i innych podmiotów prawnych, w szczególności kapitału własnego: z jednej strony przepływu poprzez produkty finansowe, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, a z drugiej strony przepływu poprzez produkty inne niż finansowe, przy zastosowaniu technicznych kryteriów kwalifikacji;
 - b) dostępu uczestników rynków finansowych, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, oraz inwestorów do wiarygodnych, terminowych i możliwych do zweryfikowania informacji i danych dotyczących przedsiębiorstw i innych podmiotów prawnych, a także warunków weryfikacji takich danych, niezbędnych do określenia stopnia dostosowania do technicznych kryteriów kwalifikacji i zapewnienia zgodności z tymi kryteriami, z uwzględnieniem spółek, w których dokonano inwestycji, objętych zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia i nim nieobjętych, z uwzględnieniem zarówno kapitału własnego, jak i kapitału obcego.
4. Sprawozdania, o których mowa w ust. 1, 1a, 2 i 3, są przekazywane Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. W razie potrzeby wraz ze sprawozdaniem Komisja przedstawia stosowne wnioski.

Artykuł 18

Wejście w życie i stosowanie

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
2. Art. 3–13 mają zastosowanie:
 - a) w odniesieniu do celów środowiskowych, o których mowa w art. 5 pkt 1 i 2, od dnia 1 lipca 2020 r.;
 - b) w odniesieniu do celów środowiskowych, o których mowa w art. 5 pkt 3 – 6, od dnia 1 lipca 2021 r.
3. Art. 15a i 15b mają zastosowanie od dnia wejścia w życie aktów delegowanych i aktów wykonawczych, o których mowa w art. 6 ust. 2–5, art. 7 ust. 2–5, art. 8 ust. 2–5, art. 9 ust. 2–5, art. 10 ust. 2–5 i art. 11 ust. 2–5, a także regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w art. 4 ust. 2c.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący*

*W imieniu Rady
Przewodniczący*